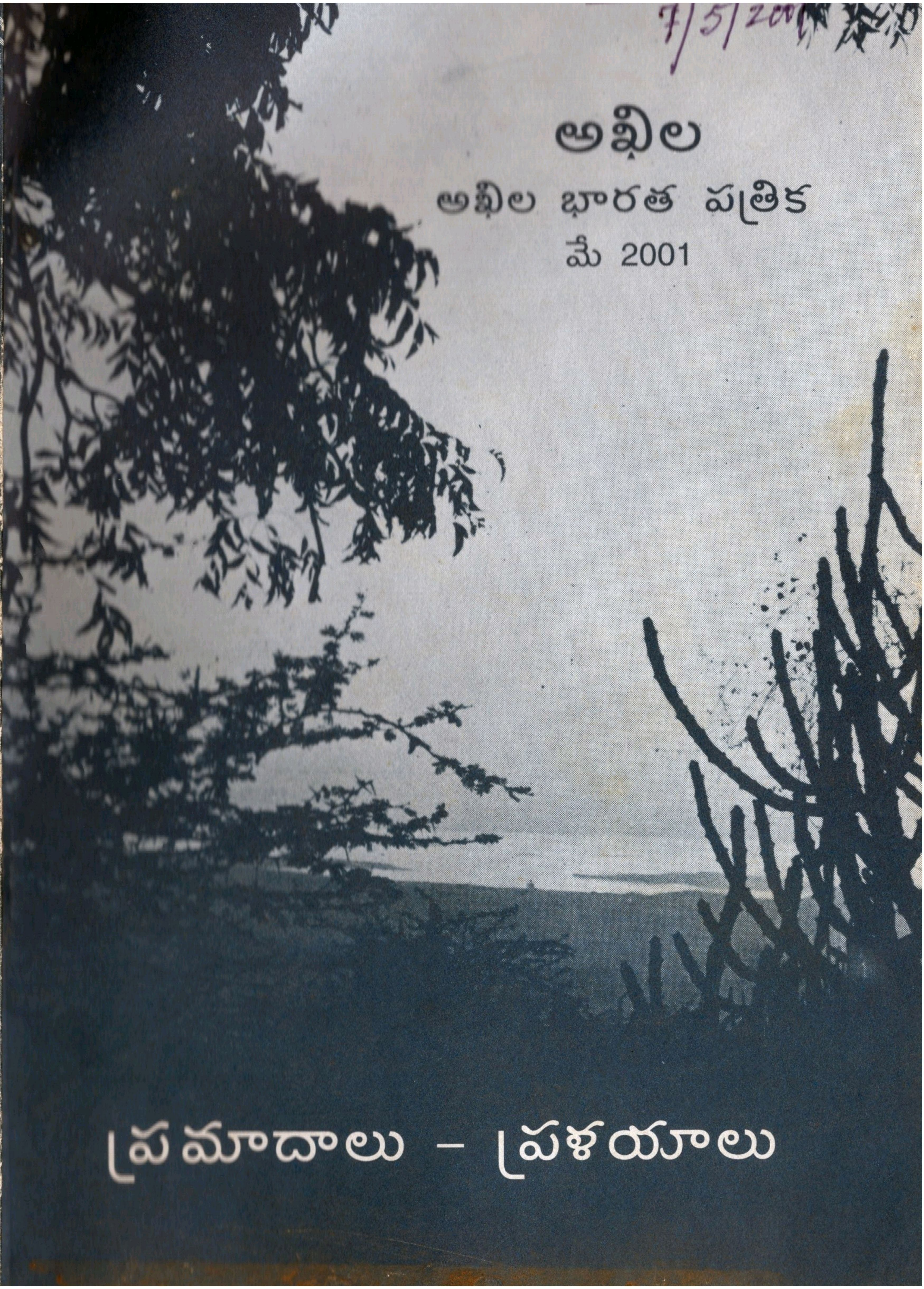
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక
మే 2001

ప్రమాదాలు - ప్రళయాలు

ప్రమాదాలు – ప్రళయాలు

(శ్రీమాత ప్రవచనములు)

విభాగము I: ప్రళయాలు

విభాగము II: ప్రమాదాలు

రవీంద్రనాథ్ టాగూరుతో శ్రీమాత
(జపానులో పర్యటిస్తున్న రవీంద్రులు శ్రీమాతను కలిసినప్పటి చిత్రం)

విభాగము I:

ప్రకృతి గ్రుడ్డిదా? దానికి దయాదాక్షిణ్యాలు లేవా?

"ప్రకృతి వైపరీత్యాలు ఎందుకని జరుగుతాయి? వాటిని ఆప లేమా?" అనే విషయమును గురించి విచారించవలసి ఉన్నది. నువ్వు రోడ్డుమీద నడుస్తున్నప్పుడు నీ కాలిక్రింద పడి ఎన్ని పురుగులు చచ్చిపోవటల్లేదు? నువ్వు వాటిని గురించి ఎప్పుడైనా ఆలోచించావా? నువ్వు నీ పని మీద నడిచిపోతున్నావు అంతే. ప్రకృతి కూడ అంతే అనుకో. అది కూడ తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించుకుంటూ పోతుంది అంతే. అప్పుడు సంభవించే బీభత్సము, జననష్టము – నీకు కీటకాలను గురించిన విషయము ఎలా ముఖ్యము కాదో అదే న్యాయం ప్రకృతికి కూడ వర్తిస్తుంది. నీ చైతన్యము నీకు మాత్రమే సంబంధించినది. ప్రకృతి దృష్టి ఇంతకంటె అతివిశాలమైనది. నీవు నీ చేతనను విశాలపరచుకొన్నట్లయితే ఈ న్యాయము ఏమిటో నీకు కూడ తెలుస్తుంది. – సంపాదకుడు

ప్రకృతి చైతన్యము అతివిశాలము

ప్రకృతి జడము గాదు. ఎద్దుమొద్దు స్వరూపము గాదు. మనిషిలాంటి జీవి కాకపోవచ్చు, కాని అది కూడ ఒక శక్తే. దానికి కూడ తెలివి ఉన్నది. చైతన్యమున్నది. దానికీ ఓ లక్ష్యమంటూ ఉన్నది. ఆ లక్ష్యాన్ని ఎలా సాధించాలో దానికి తెలుసు. అయితే దాని పథకం మనిషికి అర్థం కాదు. అవును మరి, మనిషి కంటె ఎన్నో రెట్లు పెద్దదైన ప్రకృతి చైతన్యము అతనికెట్లా అర్థమవుతుంది? ప్రకృతితో పోలిస్తే అతని చైతన్యమెంత? ప్రకృతి యొక్క విశాలచైతన్యములోని ఒక చిన్న శకలాన్ని మాత్రమే మనిషి చూస్తాడు. అందుకని అది తన సంకుచిత దృష్టికి అర్థమయ్యే విషయము కాదు.

ప్రకృతి మనిషిలాంటి వ్యక్తి కాదు. కానేకాదు. ప్రకృతి అనగా మనలాంటి ఒక అవతారమే అని, కేవలం పరిమాణంలో

పెద్దది అయినా మన మాదిరే ప్రవర్తిస్తుంది అని అనుకోవటం కద్దు. కాని అది నిజం కాదు. అది కూడ ఓ చేతనాభూమిక. దానికి కూడా బుద్ధి ఉన్నది. మనిషి తన ఇంద్రియాల ననుసరించి ప్రవర్తిస్తాడు. ప్రకృతి తన ధర్మాన్ననుసరించి ప్రవర్తిస్తుంది. అందులో ఎటువంటి తికమకగాని, అస్పష్టతగాని ఉండదు. చేతనాత్మకంగా, ప్రయోజనాత్మకంగానే ప్రవర్తిస్తుంది. దానికీ అత్యంత శక్తిసామర్థ్యాలు ఉన్నాయి.

ప్రకృతి క్రూరమైనది కాదు

ప్రకృతి శక్తులు మనుమలనేమాత్రం లెక్కచేయకుండా సర్వనాశనం చేస్తాయని ప్రతీతి. మనిషికీ ప్రకృతికీ హస్తి మశకాంతరమంత వ్యత్యాసమున్నది. అయినప్పటికి మనిషి ప్రకృతి విన్యాసములను గురించి విచారించి వాటి న్యాయాన్యాయాలను అంచనా వేస్తాడు. ఉదా: భూకంపాలను గురించే విచారించెదము. కొన్ని లంకలు సముద్రంలో మునిగిపోతాయి. లక్షలాది ప్రజలు చనిపోతారు. "ఛీ! ఈ ప్రకృతి ఎంత క్రూరమైనది" అని జనం వాపోతారు. మానవుని దృష్టిలో అది ఓ రాక్షసి. కాని ఒక్క నిమిసముండు. అది ఏం చేసింది? కాస్త హడావిడి చేసింది. మరి నువ్వు శరీరవ్యాయామము చేసినప్పుడుగాని, పరిగెత్తినప్పుడుగాని మొహమంతా ఎర్రగా కంది పోయి రొప్పుతూ ఊపిరి తీసుకుంటావు కదా! భూగోళం విషయంలో కూడ అంతే. అది కూడ ఊపిరితీసుకుంటోంది. అయితే దాని ఎత్తు వేరు. అందుకని మానవదృష్టికి అది చాల బ్రహ్మాండంగా కనబడుతుంది. నిజానికి జరిగిందల్లా ఇదీ – భూదేవి ఎక్కడో ఓ మూల కాస్త చిందులు తొక్కింది. అదీ కేవలం ఈ భూలోకంలో మాత్రమే. ఈ విశాల విశ్వంతో పోలిస్తే ఈ భూమి కూడ చాల చిన్నదే. ఆకాశంలో ఓ మూల ఒక చిన్న అణువు అంతే. మనం బ్రహ్మాండం గురించిగాని, లోకాల జననమరణాల గురించిగాని చెప్పుకోవటం లేదు. అవి ఇంకా పెద్దవిషయాలు. ఆ లెక్కలో ఎక్కడో ఓ మూల ఓ గోళం కంపించటం అనేది స్వల్పాతిస్వల్ప విషయము. అది లెక్కలోది కాదు.

ఈ విషయాన్ని గురించి తెలుసుకావాల్నంటే నువ్వు నీ "లక్ష్మణరేఖ"ని దాటి నీ చైతన్యాన్ని విశాలపరచుకోవాలి.

ఒకాయన దీనికో మార్గాన్ని కనిపెట్టాడు. ఆరుబయట వెల్లకిలా పడుకొని ఆకాశంవంక చూస్తూ నక్షత్రాలతో ఏకమైపోయినట్లు ఊహించుకొనేవాడు. అప్పుడు ఆకాశమంత పెద్దగా ఎదిగి ఆ నక్షత్రాలతో సామ్యం చెందినప్పుడు ఇక ఈ భూమి ఎక్కడిది? ఈ ప్రపంచము, అందులోని మనుషులు చీమలు మాత్రమే. కాని అది కూడ సృష్టియొక్క పూర్ణస్వరూపం కాదు. ఎందుకంటే ఈ ఆకాశం, నక్షత్రాలు అన్నీ కలిపినా కూడా విశాల విశ్వంలో ఓ మూలకు కూడ రావు. నువ్వా నక్షత్రాలతో ఏకమైనప్పుడు ఇక ఈ భూమి, సముద్రాలు, హిమాలయా పర్వతాలు – ఇవేమీ లెక్కలోకి రావు. నీ కంటికి కనపడవు.

ఈ రెండూ మంచి పద్ధతులే. వాటిని పోల్చి చూసుకో. నువ్వు రోడ్డు మీద నడుస్తూ ఉంటావనుకో. అక్కడో చీమల బారుంటుంది. చూడకుండా దాని మీద కాలు వేస్తావు. కొన్ని వందల చీమలు నలిగిపోతాయి. కాని నువ్వు దాన్ని గుర్తిస్తావా – గుర్తించవు. అది నీ లెక్కలోకి రాదు. కాని నువ్వే ఒక చీమవైనట్లయితే "వీడి దుంపతెగ వీడొక రాక్షసుడు. చాలా క్రూరమైన వాడు" అని అనుకుంటావు కదూ! అదే విధంగా ఆ చీమలకు నువ్వు ఎలాంటి వాడవో, నీక్కూడా అలాంటి వాళ్లు ఉంటారనుకో. వాళ్ళు ఓ కాలుమోపగానే కొన్ని వేలమంది మనుషులు చస్తారు. కాని వాళ్ళకీ విషయాన్ని గురించి ఏమాత్రము తెలియదు. వాళ్ళు కావాలని చేయలేదు కదా. వాళ్ల దారిన వాళ్లు పోతున్నారు అంతే.

భయములను, ఆపదలను, విపత్తులను ప్రతిఘటించు కవచ సంరక్షణతో జీవయాత్ర నడుపుటకు రెండే రెండు విషయము లవసరము. – నీకు శ్రీమాతయందు అచంచలమైన విశ్వాసము, ఆమె యనుగ్రహము.

ప్రళయాలు ఎందుకు సంభవిస్తాయి?

ఈ సృష్టిగతిలో దేవుడు తన కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించుకుంటూ పోతాడు. తన చేతనా ప్రవాహాన్ని పంపించి సృష్టిని ప్రేరేపిస్తాడు. ప్రతి యొక్క వస్తువు దాని దాని స్వభావము ప్రకారము స్పందిస్తుంది. దైవశక్తికి అనుకూలంగా ప్రవర్తించినట్లయితే మంచి పర్యవసానమే కలుగుతుంది. అటులగాక దానితో సహకరించక, ఆ శక్తిని ఎదిరించనట్లయితే దుష్పరిణామాలు తప్పవు. ఈ విషయం తెలియక దైవము కావాలని నిన్ను కష్ట పెడుతున్నాడు అని అనుకోవటం మూర్ఖత్వము. కష్టాలు మానవులలోని దోషముల వలననే కలుగుతాయి. — సంపాదకుడు

ప్రశ్న: మధుమయీ, దైవాభివ్యక్తి ఎప్పుడూ కూడా ప్రశాంతంగా, సుఖంగా, సంతోషంగా జరుగుతుందేగాని పరిస్థితులను తల్లక్రిందులు చేయదు అని శ్రీఅరవిందుల 'యోగ మూలములు' అనే పుస్తకములో వ్రాశారు.

దైవము నీకు కీడెంచడు

అవును. నీకీ మాత్రము తెలియదా? తెలిసే ఉండాలి. ఎక్కడేం జరిగినా, ఏ విపత్తు సంభవించినా వాటన్నిటికి దేవుడే కారణమని నమ్మేవాళ్ళు కొంతమంది ఉంటారు. మరికొంత మంది వాళ్లని కాస్త దివ్యశక్తి ఆవహించగానే దాన్ని తట్టుకోలేక "బాబోయ్ దేవుడు నన్ను గాబరా పెడుతున్నాడు" అని అనుకుంటారు. కాని అది నిజం కాదు. నీ గాబరాకు కారణం దేవుడు కాదు. నీలోని లోపాలవలన అలా జరిగి ఉండవచ్చు. లేదా దుష్టశక్తుల ప్రభావము అయినా కావచ్చు. దైవము నిన్నెప్పుడూ ఏడిపించడు. నీలో ఏ దోషమూ లేకపోతే అలా జరగదు. ఒకవేళ జరిగినా దానికి దేవుడు బాధ్యుడు కాడు. ఒకవేళ శ్రీమాత నిన్ను పరీక్షిస్తుందనుకుంటావేమో – అదీ కాదు. బాహ్యాపరిస్థితులే అందుకు కారణము. (మదర్ నవ్వు) నువ్వు ఈ పాపం దైవానికి అంటకట్టాలనుకుంటున్నావు కాదూ? అయ్యో పాపం! నీ పాచిక పారలేదు.

పైనుంచి వచ్చే శక్తిని ఎదిరించినప్పుడే ఇటువంటి గొడవ జరుగుతూ ఉంటుంది. ఏ అవరోధాలు లేకపోతే ఎటువంటి ఆపదలు రావు. కాబట్టి ఈ అవరోధాలే భూకంపాలకి, తుఫానులకి, సముద్రాల రౌద్రానికి, భూభాగాలు మునిగిపోవటానికి, అగ్నిపర్వతాలు పొంగటానికి ఇత్యాది ఉపద్రవాలన్నిటికి కారణాలు.

*

జడత్వమే ప్రళయాలకు కారణము

సమస్తమైన సృష్టిని – పదార్థాన్ని, వస్తువులను, జీవులను ఒక విధమైన జడత్వము ఆవహించి వుంటుంది. ఈ జడత్వమే దేవుడు పైనుంచి పంపిన శక్తి నెదిరిస్తుంది. అందుకని ఎట్టి విఘ్నములు లేకుండా సాఫీగా జరుగవలసిన కార్యము చెడిపోతుంది. అంతేకదా మరి. అడుగడుగుకి అడ్డుతగుల్తూ ఉంటే పని చెడిపోయి గందరగోళం కాక ఏమౌతుంది? కాని నిజానికి అలా జరగవలసిన అవసరం లేదు. ఈ జడత్వమే, ఈ అవరోధమే దీనికి కారణం. *నిజానికి దైవేచ్ఛ సమర్థవంతమైనదే. తత్సంబంధితమైన అంగముల నన్నింటిని సామరస్యపరచి చక్కదిద్దే శక్తి దాని కున్నది. ప్రతి వస్తువును యథోచితంగా తీర్చిదిద్ది కార్యమును అద్భుతంగా నిర్వహించే శక్తి దాని కున్నది.* నీకే గనక సూక్ష్మదృష్టి వున్నట్లయితే ఆ దైవేచ్ఛ వెలుగును ఎలా వెదజల్లుతూ, కార్యమును ఎంత అద్భుతంగా నిర్వహించగలదో అర్థమౌతుంది. కాని అది క్రిందికి దిగిరాగానే ఈ జడత్వము దానికి ఎదురు తిరుగుతుందే! ఆ శక్తిని నిరోధిస్తుందే! కాబట్టి ఈ గందరగోళానికి బాధ్యతంతా దైవానిదే అనుకోవటం ఎంత మూర్ఖత్వం? ఇక్కడ నెలకొనియున్న జడత్వము, దౌష్ట్యము – ఇవే అందుకు కారణాలు. దేవుడే కావాలని ఈ ప్రళయాలను సృష్టిస్తున్నాడు అనుకోటం చాలా పెద్ద పొరపాటు. ఇలా జరుగుతుందని ఆయనకు తెలియనే తెలియదు. ప్రకృతి యొక్క నిరోధమే దానికి హేతువు.

అప్పుడు ఓ పెద్ద తుఫాను వచ్చింది నీకు జ్ఞాపకమున్నదా? కిటికీలు వేద్దామని నేను శ్రీఅరవిందుల గదిలోకి వెళ్ళాను. తలుపులు తెరువగానే ఎదురుగుండా ఆయన చాలా ప్రశాంతంగా

కూర్చుని ఉన్నారు. బల్ల దగ్గిర వ్రాసుకుంటున్నారు. ఆ గదిలో గాఢమైన ప్రశాంతత నెలకొని ఉన్నది. బైట అంత బీభత్సం జరుగుతున్నప్పటికి లోపలంతా నిశ్శబ్దం. ఆశ్చర్యమేమిటంటే కిటికీ తలుపులన్నీ తెరచే ఉన్నాయి. కాని లోపలికి ఏమాత్రం జల్లు రాలేదు.

యుద్ధాలు అనివార్యమా?

సాధనా మార్గంలో అంతరంగికంగా శత్రువులు ఎదురై నీ పురోగమనాన్ని నిరోధించటం మామూలే. అప్పుడు నీవా శక్తులతో పోరాడవలసి వస్తుంది. మొత్తం భూగోళం విషయంలో కూడ అంతే. ప్రపంచం అభివృద్ధి చెందుతూ ఉంటే దానిని నిరోధించే శక్తులు కొన్ని ఉంటాయి. ప్రకృతి వాటిని ఎదుర్కొని తొలగించవలసి ఉంటుంది. యుద్ధమంటే అదే.

– సంపాదకుడు

ప్రశ్న: మనుషులు వాళ్ళలో వాళ్ళే పోట్లాడుకుంటారు – ఎందుకని?

అలా చేస్తేగాని వారు అభివృద్ధి చెందలేరేమో? అభివృద్ధి అనేది సవ్యంగా సరళరేఖలో జరుగక పోవచ్చు. యోగం చేసే వారికి ఈ విషయం బాగా తెలుసు. సాధనా మార్గంలో నిన్ను ముందరకు పోనివ్వకుండా ఎదిరించే శక్తులు నీ అంతఃశత్రువులే. మనిషి విషయంలోనే ఇంతమంది శత్రువులను జయించాల్సి వస్తే, భూలోకం యావత్తూ పరిణమించాల్నంటే దానిని నిరోధించే శక్తులు ఏ ఎత్తులో ఉంటాయో ఊహించుకో. శత్రువు నీ దారి కడ్డుగా నిల్చుని ఉంటాడు. అతన్ని తొలగించాల్నంటే నీవు యుద్ధం చేయాల్సి ఉంటుంది. ఓ మూల ఎక్కడో ముక్కు మూసుకొని జపం చేయుటం వల్ల ప్రపంచ పరిణామం జరిగిపోతుందనుకోవటం మూర్ఖత్వం.

ప్రశ్న: భూలోక పరిణామానికి యుద్ధాలు అనివార్యమా?

యుద్ధాలవలన ప్రయోజనములు

మానవ చరిత్రలో ఒక దశలో యుద్ధాలు అనివార్యమే. మానవుని పూర్వ దశలో ఆదిమజాతుల జీవితమంతా పరస్పరకలహాల తోటే సరిపోయేది. నేటి కాలం వరకు కూడ మానవ చరిత్రలో ముఖ్యమైన ఘట్టాలు యుద్ధాలే గదా. మానవజీవితమంటే బ్రతుకు కోసం కీచులాట – నువ్వా నేనా అనే అహంకారాల ఎత్తుగడలు. ఈ విధమైన పరిస్థితులుంటే యుద్ధాలెందుకు రావు? తప్పకుండా వస్తాయి. మానవులు శాంతి కోసం ఎంత పాటు బడ్డా యుద్ధాలు రావనే నమ్మకం మట్టుకు లేదు. నేటి ప్రపంచంలో చాలాచోట్ల బహిరంగంగా గాని, రహస్యంగా గాని యుద్ధ సన్నాహాలు జరుగుతూ ఉండటం మనం చూస్తూనే ఉన్నాము. అయితే భూలోకంలో జరిగే ఈ సంఘటనలన్నీ అభివృద్ధికే దారి తీస్తాయి అనే విషయాన్ని మనం గుర్తించాలి. ఉదా: యుద్ధాల వలన మనుషుల్లో ధైర్యస్థైర్యాలు పెరుగుతాయి. భయం పోతుంది. కొన్ని పాతసంస్కారాలు వాటి కాలం తీరిపోయినా కూడ వదిలి పోకుండా మనని అంటిపెట్టుకునే ఉంటాయి. యుద్ధాల వలన అటువంటివన్నీ నశించిపోయి మళ్ళీ కొత్త అలవాట్లు, నాగరికత, సంస్కారాలు వచ్చేందుకు అవకాశం ఏర్పడుతుంది. అలనాడు కురుక్షేత్రంలోసంభవించినట్లు దుర్మార్గులు, క్రూరమైన రాజులు పోయి, మళ్లీ న్యాయం, ధర్మం, వెల్లివిరియుట కూడ యుద్ధాల వలన కలిగే ముఖ్యమైన ప్రయోజనము. మనుషులు తామసిక గుణం వదిలిపోయి అప్రమత్తంగా ఉంటారు. వారిలో నిక్షిప్తంగా వున్న ధైర్యసాహసాలు బహిర్గతమౌతాయి. ఆ తరువాత యుద్ధం వలన జరిగిన భీభత్సాలను చూసైనా కాస్త బుద్ధి తెచ్చుకొని, ఇంతటి హింసాకాండ, సర్వనాశనం లేకుండా అభివృద్ధి సాధించేందు కోసం అన్వేషించవచ్చు. భూలోక పరిణామానికి అనవసరమైనదంతా మాయమైపోవటం పరిణామ ధర్మం.

ప్రశ్న: "కాలదోషం పట్టినా కూడా మాయమైపోకుండా మొండిగా మిగిలిపోయే పాతకాలపు శిథిలాలను వదిలించేందుకే యుద్ధాలు వస్తాయి" అని మీరు వ్రాసిరి కదా. మరి ఇప్పుడు అతిమానస

శక్తి (Supermind) భూమ్మీదికి దిగివచ్చింది కనుక ఇక మీదట యుద్ధాలు లేకుండానే ప్రపంచం అభివృద్ధి చెందుతుందా?

అందుకు వివిధ దేశాలవారు ఆ నూతనశక్తులను బహుముఖంగా గ్రహించగలగాలి. వారు వెంటనే ప్రభావితులైతే వారి ఆలోచనా సరళిలో మార్పు రావచ్చు. యుద్ధాలు తప్పిపోనూ వచ్చు. తాత్కాలికంగా ఇలా జరిగినప్పటికి ఇక ముందర యుద్ధాలు రావనే నమ్మకం లేదు. చేతన దిగజారిపోయినప్పుడు యుద్ధాలు ఎప్పుడెప్పుడు విరుచుకుపడతాయో అనే భయం తప్పదు.

కాని అంతిమ నిర్ణయం భగవంతునిదే. ఆయనను నీ వైపు పెట్టుకొని నీ సర్వశక్తిసామర్థ్యాలను ఉపయోగించి పరిగెత్తుకుంటూ ముందుకు సాగిపోవాలి. దేవుని మీదనే భారం వేసి నిర్భయంగా భవిష్యత్తులోకి పురోగమించాలి.

లయము చెందుట

నశించునది బాహ్యరూపమే

కొన్ని వస్తువులు నశించి పోతాయంటారు. దీని అర్థమేమిటో నీ అజ్ఞానంలోంచి బయట పడితేగాని తెలియదు. లయమయ్యేది రూపమే గాని అంతః స్వరూపము గాదు. నిజానికి సృష్టింపబడిన ప్రతి వస్తువు కాలక్రమేణా నశించిపోవటం తథ్యం. ఆఖరికి అసుర శక్తులు (adverse forces) కూడ, పరిణతి చెంది దివ్యరూపములను పొందనైనా పొందుతాయి, లేదా నశించిపోతాయి అనే సాంప్రదాయం చాలా దేశాలలో ఉన్నది. *అయితే నశించి పోవటమంటే ఏమిటి? రూపం మాత్రమే నశించిపోతుంది. దానిని సృష్టించిన 'తత్త్వము' ఎక్కడికి పోతుంది?* సృష్టికి ఆదియైన తత్త్వము లయమైపోవటం అసంభవము. అదే కదా అసలు తొలి వస్తువు. మూలతత్త్వము తనకు తానే రూపాన్ని ధరించాలని కోరుకున్నది. విషయగతమై విశ్వమైనది. అటువంటి మూల

‘తత్త్వము’ ఎలా నశించిపోతుంది. అనంతమైన ఆ సర్వేశ్వరుడు ఏ విధమైన పరిమితులుగాని, ఆద్యంతములుగాని లేనివాడు. ఎక్కడ చూసినా తనే. తను తప్ప అన్యమంటూ లేదు. అందుకని ‘తత్’ (అది) నశించిపోయే ప్రసక్తే లేదు.

కాని ప్రపంచము పరిణామశీలి కదా. పరిణామక్రమంలో *మరో మెట్టు ఎక్కినప్పుడు మన కిప్పుడున్న ఈ మాయాజాల మంతా – ఈ అసత్యలోకమంతా కరిగిపోతుంది. అంతేగాని నశించిపోదు.* నశిస్తే ఎక్కడికి పోతుంది? ఒక్క విషయాన్ని మట్టుకు మనం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. నశించేది బాహ్యరూపం మాత్రమే. అది ఓ మధ్యంతర చేతనాస్థాయి అయినా కావచ్చు; లేక భౌతికరూపమైనా కావచ్చు. కాని రూపరహితమైన మూల పదార్థము అవినాశి.

విభాగము II:

అప్రమత్తంగా ఉండాలి

ప్రమాదమనగా తలవని తలంపుగా మనకు సంభవించే దుర్ఘటన. నేటి యాంత్రిక జీవితంలో గండాలు తప్పవు. కాని వాటి నుంచి తప్పించుకుండే ఉపాయమొకటున్నది. అది నీ చేతనకు సంబంధించినది. ఆత్మచైతన్యము నీలో ధగధగా వెలిగిపోతూ ఉంటే ఎంతటి ఘోరమైన ప్రమాదం సంభవించినా నీకేం కాదు. ఆరోగ్యం విషయంలో కూడ అంతే. నీవు రోగాల వాతావరణంలోకి ప్రవేశించినా కూడా, చేతనాపరంగా నీవు నిష్ఠాగరిష్ఠుడవై ఉన్నట్లయితే నీలోకి ఏ జబ్బూ ప్రవేశించలేదు.

– సంపాదకుడు

చైతన్యాన్ని పదునుగా ఉంచుకోవాలి

కాలుజారి పడిపోయినా కూడ ప్రమాదాన్ని తప్పించుకోవచ్చు. జారిన తరువాత, నేలమీద పడిపోవుటకు ముందర ఒక్క క్షణం వ్యవధి ఉంటుంది. అప్పుడు నీకా అవకాశం

దొరుకుతుంది. *ఆ క్షణంలో నువ్వు కనుక గట్టిగా సంకల్పించి నట్లయితే ఏదో ఓ చిన్న దెబ్బతో ప్రమాదాన్ని తప్పించుకోవచ్చు. అలా కాకపోయిన యెడల తీవ్రమైన గాయాలు తప్పవు. నీ చేతనా నేత్రము తెరచి ఉంచుకోవటం చాల ముఖ్యం. చైత్య పురుష సంపర్కము నిరంతరంగా సజీవమై ఉండాలి.* అంతే గాని ప్రమాదము సంఘటిల్లినపుడు దాని కోసం తడుముకోటం తగదు. కాలుజారిన తరువాత, కిందపడిపోక ముందర – అప్ప టికే చైత్యపురుషానుభూతి గంభీరంగా ఉన్నట్లయితే ఇక నీకే ప్రమాదమూ వాటిల్లదు. ఏమాత్రం హాని జరుగదు. కానీ నీ మనస్సు దాని అలవాటు ప్రకారము "అయ్యో పడిపోయానే, ఏం దారి" అని అనుకుంటే ఇక ఇంతే సంగతులు. ఎందుకంటే ఒక్క క్షణమే – నిమిషం కూడ కాదు. ఒక్క క్షణం వ్యవధి ఉంటుంది అంతే. *ఆ క్షణంలోనే నీ ప్రార్థన మెరుపులా మెరవాలి. దీన్ని బట్టి ఓ విషయం స్పష్టంగా తెలుస్తోంది కదూ. నువ్వు చాలా మెలకు వగా ఉండాలి.* ఎందుకంటే నీకో క్షణం మాత్రమే వ్యవధి ఉంటుంది. ఆ క్షణం లోనే నువ్వు ఆ ప్రమాదాన్ని సీరియస్ కాకుండా తప్పించుకోగలవు.

అదే విధంగా జబ్బులను నీలోకి ప్రవేశించకుండా అక్క డికక్కడే నిలివివేయవచ్చు. ఇటువంటి సందర్భాలలో నీకీ అవ కాశం ఎప్పుడూ ఉంటుంది. ఒక్క క్షణం వ్యవధి ఉంటుంది. ఆ క్షణం గడిచిపోయిందా – ఇక నువ్వేం చేయలేవు. ఆ ప్రమాదాన్ని అనుభవించాల్సిందే.

ప్రశ్న: ఆ ప్రక్రియను తరువాత సావకాశంగా చేసేందుకు వీలు లేదా?

వీల్లేదు. ఆ క్షణం గడిచిపోతే తరువాత మరో క్షణం వస్తుంది కదా. అప్పటికే అంతా అయిపోయింది! *అప్పటికే నీవు నేలమీద పడి పోయావు. గాయపడ్డావు కూడ. అయినప్పటికి ఇంకా పరిస్థి తిని బాగుచేసేందుకు నీకు మరో అవకాశమున్నది.* నువ్వు పరి

స్థితిని మార్చి మెరుగుపరచగలవు. లేకపోతే ఇంకా కనా కష్టం అయిపోతుంది.

తీవ్రతను తగ్గించవచ్చు

సరే, అయిపోయిందేదో అయిపోయింది. నువ్వు నేలమీద పడ్డావు. దెబ్బ తగిలింది. *కాని అంతటితో ఇంకా అంతా మించిపోలేదులే. పరిస్థితిని బాగు చేసేందుకు ఇంకా ఛాన్స్ ఉన్నది.* పడిపోవటం వలన తీవ్రమైన గాయాలైనా తగలవచ్చు, లేదా కొద్దిపాటి దెబ్బలతో తప్పిపోవచ్చు. నీకు తెలుసునో లేదో కొంతమంది మనుషుల సంగతి – వాళ్ళబ్రతుకెప్పుడూ దినదిన గండమే. ఎప్పుడూ ప్రమాదాల్లో ఇరుక్కుంటూనే ఉంటారు. ప్రమాదానికి ఏమాత్రం అవకాశమున్నా వారు దానికి తప్పకుండా గురి అవుతారు. కొద్దిలో తేలిపోయేది కాదు. ఎప్పుడూ సీరియస్ ఏక్సిడెంటే. "అయ్యో పాపం వాడు ఎంత దురదృష్టవంతుడు" అని అందరూ అనుకోవచ్చుకాని అసలు విషయం అది కాదు. అతని చేతనా పరిస్థితే అసలైన కారణము.

ఇంకా కావాల్నంటే ఇటువంటి ఉదాహరణలు బోలెడన్ని నేనివ్వగలను. అటువంటి వాళ్ళు ఎంతోమందిని గురించి నాకు తెలుసు. కాని వాళ్ళను గురించి చెప్పటం నాకిష్టం లేదు. ఇక్కడ ఇటువంటి సంఘటనలు ఎన్నో నేను రోజూ చూస్తూనే ఉంటాను. మృత్యువుకోరల్లో పడి తప్పించుకున్న వాళ్లు కొందరయితే, మరి కొంతమందికి చిన్నపొరపాటు జరిగినా అది శ్రుతిమించి ప్రాణసంకటమే అవుతుంది.

కాని ఇది బుద్ధితో ఆలోచించి సాధించే విషయం కాదు. వారు సదా ఆలోచనాపరులే కావచ్చును. కాని ఇక్కడ ఆలోచనది కాదు పెత్తనం – చేతన – పైన చెప్పిన వాటిల్లో రెండవది. సరిగ్గా ఆ క్షణంలో వాళ్లు సవ్యంగా పరిస్పందించాలి అంతే. ఇటువంటి ఆశ్చర్యకరమైన సంఘటనలెన్నో నాకు తెలుసు.

చేతనా స్థాయే ముఖ్యమే

ఇది మనుషుల చేతనాస్థాయిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. కొంతమంది చేతన చాల జాగృతమై ఉంటుంది. వాళ్ళు సదా అప్ర

మత్తంగానే ఉంటారు. *ఒక్క క్షణంకూడ ఏమరుపాటు లేకుండా ఉంటారు. అవసరమైనప్పుడు తక్షణమే సహాయాన్ని అర్థిస్తారు లేదా దివ్యశక్తిని ఎలుగెత్తి పిలుస్తారు. సరైన క్షణంలో క్రియాశీలురై ప్రమాదంనుంచి తప్పించుకుంటారు.* వాళ్ళకేం కాదు. ఎంత ఉద్భృతమైన ఆపద సంభవించినప్పటికి వాళ్లు మట్టుకు చెక్కుచెదరకుండా బైటపడగలరు. మరి కొంతమంది ఘనులుంటారు. ఏమాత్రం హెచ్చు తగ్గు అయినప్పటికి వారి విషయంలో అది తీవ్రమైన ప్రమాదంగానే పరిణమిస్తుంది. గాయాలే తగల వచ్చు, లేదా ఎముకలుకూడా విరగవచ్చు. ఒక విధమైన భయం, వణుకు, ఆందోళన వాళ్ల మొహంలో సదా తాండవిస్తూనే ఉంటాయి. నిజానికి అంత పెద్ద ప్రమాదమేమీ జరుగక పోవచ్చు. కాని వారి విషయంలో మట్టుకు ఆ మాత్రం కూడ తీవ్రపరిణామాలకే దారితీస్తుంది. ఓ చిన్నబెణుకుతో పోయే దానికి ఎముకలే విరుగుతాయి. దీనికి కారణమే లేదు. వారికి ఎముకలు విరిగేందుకు కారణమే లేదు.

మరి కొంతమంది కథ వేరే విధంగా ఉంటుంది. వాళ్లు ఒక పెద్ద నిచ్చెన ఎక్కుతారు. నిచ్చెన విరగటంవల్ల క్రింద పడి పోతారు. కాని వాళ్లకేం కాదు. దుమ్ము దులుపుకొని లేచిపోతారు. అంతే. ఇంత పెద్ద ప్రమాదంలోంచి వాళ్లు ఎలా బయట పడగలిగారు? ఇది చాలా ఆశ్చర్యకరమైన విషయం. కాని వాళ్ల విషయంలో ఇది మామూలే. ఎంత ఎత్తుమీద నుంచి పడిపోయినాకూడా వాళ్లు నేలమీద వెల్లకిలా పడివుంటారు అంతే. వాళ్లకేం కాదు. నేను చెప్పినదంతా అక్షరాలా నిజం. కావాల్నంటే వాళ్ళ పేర్లుకూడ చెప్పగలను.

నిరంతర జాగృతి

ఇది దేనిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది? పైన చెప్పిన వాటిలో రెండో విధానం. అది మనసుతో చేసే ప్రక్రియ కాదు. మనిషియొక్క ఏటిట్యూడ్ (attitude) మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. *చేతనా పరిస్పందనమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. నిన్ను చాలా బాగా రక్షించగలిగేది అదొక్కటే.* అది (చేతన) ఎప్పుడూ నిద్ర

పోదు. అచేతనలోకి క్రుంగిపోదు. ప్రమాదం ముందరే చెప్పిరాదు కదా – ఫలానా టైముకు జాగ్రత్తగా ఉందాములే అని అనుకుం డేందుకు వీలులేదు. *నిరంతరం మేలుకోని ఉండవలసిందే.*

ఇంకా ఆశ్చర్యకరమైన విషయం మరొకటి నాకు తెలుసు. ఒక వ్యక్తి ఎప్పుడో చనిపోవలసింది. కాని చావలేదు. కారణం ఇది – అతని చేతన వెంటనే తగిన చర్య తీసుకుంది. అతను విషం తీసుకున్నాడు. ఒక బిళ్ళ బదులు 12 మందుబిళ్ళలు మింగేడు. అది విషం. అతని గుండె ఆగిపోవలసిందే. ఇది చాలా ఏళ్ళ క్రిందట జరిగిన సంఘటన. కాని అతను ఇంకా బతికే ఉన్నాడు. అతను తగిన విధంగా స్పందించాడు. అంతే.

ఇటువంటివన్నీ చెప్పుకుంటూపోతే వాటిని మీరు మిర కిల్స్ అంటారు. కాని అవి మిరకిల్స్ కావు. జాగృతమైన చైత న్యానికి సంబంధించినవి. అంతే!

దైవానుగ్రహం రక్షిస్తుంది

"దైవానుగ్రహం (Mother's grace) నిరంతరం నిన్నంటిపెట్టు కొని ఉండి నిన్నెంత అద్భుతంగా రక్షిస్తుందో చెప్పలేను. ఘోరప్రమాదాలనుండి రక్షించబడ్డట్లుగా నాకు చాలామంది ఉత్తరాలు వ్రాస్తూ ఉంటారు. కాని ఏ ఆపదా లేకుండా ఒక ప్రయాణంకాని, మరి ఏ ఇతర కార్యంకాని నిర్విఘ్నంగా కొన సాగినప్పుడు దైవానుగ్రహం లేదనా నీ ఉద్దేశ్యం? నిజానికి దైవము నిన్ను మరింత ఎక్కువగా సంరక్షిస్తూ ఉండటం వల్లనే కదా అంతా సవ్యంగా జరిగింది. కాని ఆ విషయాన్ని ఎవరూ గుర్తించనే గుర్తించరు! ధన్యవాదాలు తెలుపుకుంటూ ఉత్తరాలూ వ్రాయరు" అంటారు శ్రీమాత.

– సంపాదకుడు

ప్రశ్న: మొన్న క్రేన్* (బరువులు ఎత్తే యంత్రము) కూలిపోయినప్పుడు మేమెలా రక్షింపబడ్డాము?

నీకు తెలిసే ఉంటుందను కుంటాను.

ప్రశ్న: ఏదో చూచాయగా మాత్రమే తెలుసు

Very partially, vaguely, a sort of impression "like that" an impression, almost an attitude, but not knowledge. How that works, one would not be able to say!

ప్రశ్న: అనుగ్రహం వెల్లివిరిసింది.

సరే బాగానే ఉంది. కాని దాని తంతు ఏమిటి? దాని సంవిధాన మేమిటి? అసలా ప్రమాదం ఎలా తప్పిపోయిందో నువ్వు వివరంగా చెప్పినట్లయితే అందరూ తెలుసుకుంటారు. ఎవరిలోనో ఒకరిలో చేతన చాలా మెలకువగా ఉందన్న మాట. అంత గట్టి విశ్వాసము ఎవరికున్నదో – మనస్సు యొక్క ప్రమేయము లేకుండానే అప్రయత్నంగానే అది కార్యరూపం దాల్చింది.

> దైవానుగ్రహం సదా నిన్ను రక్షిస్తూనే ఉంటుంది.

పూర్తినమ్మకానికి – అపనమ్మకానికి, దైవానుగ్రహం కలిగేందుకు – అది లోపించేందుకు మధ్యన ఎన్నో స్థాయిలుంటాయి. ఎంతోమంది ఎలా రక్షింపబడ్డారో వివరిస్తూ ధన్యవాదాలు తెలుపుకుంటూ నాకు ఉత్తరాలు వ్రాస్తూ ఉంటారు. కాని అసలు ఎట్టి ప్రమాదమూ సంభవించకుండా, చిన్న చికాకు కూడా పడకుండా అంతా సవ్యంగా గడిచిపోయినట్లు ధన్యవాదాలు తెలుపుతూ

---

* ఆశ్రమంలో కొంతమంది కుర్రవాళ్లు ఓ పెద్ద చెట్టుకాండమును 'క్రేన్' సహాయంతో లారీలోకి ఎక్కించబోయారు. ఆ యంత్రం కాస్తా విరిగిపోయి దాని ముక్కలు చెల్లాచెదరైనాయి. అదృష్టవశాత్తూ ఎవరికి తగలలేదు. ఆ చెట్టు కాండముకూడ దొర్లటం వలన లారీ బోల్తా పడింది. కొంతమంది పిల్లలు దాని కిందపడి చనిపోయేవాళ్ళు కూడ. కాని అలాంటిదేమీ జరుగలేదు. ఆ లారీని ఎవరూ ఆపకుండానే రాయిగాని మరే ఇతర వస్తువు అడ్డుపడకపోయినప్పటికి దానంతట అదే ఆగిపోయింది.

శ్రీమాత, శ్రీఅరవిందుల దర్శనం
24 ఏప్రిల్ 1950

ఎవరూ వ్రాయరు. అటువంటి ఉత్తరాలు చాలా అరుదుగా వస్తాయి. ఈ సందర్భంలో ఒక విషయాన్ని నీవు గుర్తించాలి. ఒక ప్రమాదం జరిగిందంటే ఎక్కడో ఒక చోట దోషమున్నదన్న మాట. ఏదో గందరగోళం వలననే అలా జరుగుతుంది. ఒక జనసమూహామున్న చోట ప్రతి ఒక్కరి చేతనా ముఖ్యమైనదే. వారి వారి చేతనా లక్ష ణాలని బట్టి ఏడుపుగొట్టువాళ్లు, సచేతనాపరులు – మెజారిటీని బట్టి కార్యం జరుగుతుంది. ఈ విషయాన్ని గురించి నేను వ్రాసేనో లేదోగాని మీకిప్పుడు చెపుతా వినండి. *నిరంతరం దైవానుగ్రహం వారి నంటిపెట్టుకొని అనుక్షణం కాపాడుతూ ఉన్నదన్న విషయం ఎవరూ గుర్తించరు.* ఏదో ముంచుకు వస్తేనేగాని వారికి ఈ సంగతి తెలియదు. అంటే ఏదో ఓ ప్రమాదం జరిగి, బ్రతికి బయటపడాలి. అప్పుడుగాని వారిని దైవము రక్షిస్తున్నట్లు గుర్తిం చలేరు. ప్రమాదం జరిగేవరకు వచ్చి ఆగిపోవాలన్న మాట. కాని *ఓ ప్రయాణమో లేక మరేమైనా కార్యమో నిరంతరాయంగా సాఫీగా గడిచిపోయినప్పుడు దైవానుగ్రహం మరింత ఎక్కువగా ఉన్నదన్న సంగతిని ఎవ్వరు గుర్తించరు.* అంటే ఏమాత్రం హెచ్చు తగ్గులుగాని అరమరికలుగాని లేకుండా అంతా పొందికగా సామరస్యంగా ఉందన్న మాట. అది యాదృచ్ఛికం కాదని, దైవ సంరక్షణమే దానికి కారణమని వారు గుర్తించరు. తీవ్రంగా జబ్బు చేసి కోలుకున్నప్పుడు మనుమలు కృతజ్ఞతామయుమైపోతారు. కాని ఏ జబ్బూ లేకుండా పూర్ణారోగ్యంగా ఉన్నప్పుడు ఇంకా ఎక్కువ కృతజ్ఞత చూపించాలని ఎవరికి గుర్తుంటుంది? నిజానికి ఇది ఇంకా గొప్ప మిరకిల్ గదా!

*

అజ్ఞానాంధకారపీడితమైన ఈ ప్రపంచాన్ని రక్షించేందుకు భగ వంతుడు ఆయన కృపను ఎంత అధికంగా సారిస్తున్నాడో ఎవరికైనా తెలుసా? సృష్ట్యాదినుండి ఆయన అనుగ్రహం ఎంతో తీవ్రంగా, పట్టువిడువకుండా, నిరంతరాయంగా పనిచేసింది కను కనే అది నేటి కాలానికి ఈ మాత్రం స్థాయికి చేరుకుంది. ఈ ప్రపంచం అధఃపాతళావస్థనుండి కోలుకొని ఈ మాత్రం మను

గడ సాధించేందుకు, సత్యం, శివం, సుందరం వంటి దివ్యలక్ష ణాలను అభిలషించేంత స్థాయికి చేరుకుండేందుకు దైవము ఎన్ని వేల సంవత్సరాలు శ్రమించాల్సి వచ్చిందో ఎవరికి తెలుసు?

భయము – ప్రమాదాలు

కొంతమంది భయస్తులుంటారు. ఎప్పుడూ దుఃఖ పర్యవసానా లనే ఊహించుకుంటూ ఉంటారు. అట్టి భావాలు వారి శరీ రాల్లోకి ప్రవేశించి వారి జీవితాన్ని ప్రభావితం చేస్తాయి. ఆరో గ్యాన్ని దెబ్బతీస్తాయి. ఎక్కడ ఏ ప్రమాదం సంభవించినా అందులో వారు ఇరుక్కుంటారు. ఎక్కడ ఏ వ్యాధి ప్రబలినా అది వారికి తప్పకుండా సోకుతుంది. మరి కొంతమంది సచేత నాపరులుంటారు. ఎప్పుడూ ఆడుతూ పాడుతూ కులాసాగా ఉంటారు. బాహ్యాపరిస్థితులు విషమించినప్పటికి వారికేం కాదు. ఏ దుర్ఘటనా వారి జోలికి పోదు. – సంపాదకుడు

కొంతమందికి ఎప్పుడూ గండాలే

కొంతమంది ఏడుపుగొట్టులు ఉంటారు. ఎప్పుడూ కీడే ఎంచుతారు. వారి బ్రతుకు ఎప్పుడూ బండలవుతూనే ఉంటుంది. జీవితంపట్ల సంతోషం లేదు. ఉత్సాహం లేదు. మంచి జరుగు తుందనే నమ్మకం లేదు. ఈ చెడుతలపులన్నీ వారి శరీరంలోకి ప్రవేశించకేమవుతాయి మరి? ఎక్కడ ఏ ప్రమాదం సంభవిస్తున్నా అది తప్పకుండా వాళ్ళకే జరుగుతుంది. పరిస్థితులు ఏమాత్రం విషమించినా ఆ చెడుపరిణామాలు తప్పకుండా వారికే జరుగు తాయి. వారికి ప్రమాదమైనా వాటిల్లుతుంది – లేక వ్యాధిగ్రస్తు లైనా అవుతారు.

నువ్వు జాగ్రత్తగా పరిశీలించినట్లయితే ఎక్కడ ఎప్పుడు ఏ ప్రమాదమైనా కూడ ఆ మనుషులే అక్కడ తప్పకుండా ఉంటారు. మిగతా మనుషులు ఎంతమంది ఉండరు? వాళ్ళకీ

అటువంటి పరిస్థితులు కలుగుతూనే ఉంటాయి. కాని వాళ్ళ
కాదు. నువ్వు మనుషులను కనుక పరిశీలించినట్లయితే మొద
శ్రేణికి చెందినవారు ఎప్పుడూ ఏడుస్తూనే ఉంటారని గుర్తిస్తా
ఎప్పుడేమవుతుందో అని భయపడుతూనే ఉంటారు. అనుకు
ట్లుగానే దుర్ఘటన అయి తీరుతుంది.

రోగాల విషయంలో కూడ అంతే

అలాంటివాళ్లు ఎప్పుడూ భయం భయ
గానే ఉంటారు. దేన్ని గురించి అయ
భయపడుతున్నారో అది జరిగి తీరు
తుంది అయస్కాంతము వలె ప్రమ
దాలను వారి వైపుకు ఆకర్షించుకుంటారు. రోగాల విషయం
కూడ అంతే *కొంతమంది **24** గంటలు రోగులమధ్య, అం
వ్యాధులున్న చోట మెసిలినప్పటికి వాళ్ళకే జబ్బురాదు.* వ
కొంతమంది రోగితో ఒకసారి మాట్లాడితే చాలు, వెంటనే వ
పోతారు! దీని అర్థమేమిటి? మనిషి ఆంతరంగిక పరిస్థితే బావ
జీవితంలో కూడ ప్రతిబింబిస్తుందన్న మాట.

ప్రశ్న పిల్లల విషయంలో కూడ అంతేనా?

ఏమో చెప్పలేను. ఏ జబ్బులు రాకుండా ప్రమాదాలు సంభవిం
కుండా ఉన్న పిల్లలు మంచిపిల్లలని, ఎప్పుడూ జబ్బులు చేస
ప్రమాదాలలో చిక్కుకుంటున్న వాళ్ళు చెడ్డవాళ్ళని అనటం స
కాదు. ఇది మానవుల అభిప్రాయమే కావచ్చు. కాని ప్రకృతి
ఈ మంచిచెడ్డల ప్రసక్తే లేదు ఏదైనా భేదమున్నట్లయితే అ
విధంగా ఉంటుంది ప్రయోజనకారి – వినాశకారి లేక ప్రగ
శీలము పతనశీలము అనవచ్చు. మరో విషయము. కొంతమం
ఎప్పుడూ నవ్వుతూ సరదాగా సంతోషంగా వెలుగును వెద
ల్లుతూ ఉంటారు. మరి కొంతమంది దీనికి పూర్తిగా వ్యతిరేక
వారు ఏడుపుకొట్లు. బ్రతుకు ఎందుకు వచ్చిందిరా భగవంతుం
అంటూ ఎప్పుడూ అసంతృప్తిగా, నీళ్ళు కారుస్తూనే ఉంటార
దుఃఖానికి గురి అవుతానే ఉంటారు.

ప్రకృతితో పొత్తుగా ఉండాలి

కొంతమంది, ఆధ్యాత్మిక జీవితమంటే ఏమిటో తెలిసినా తెలియకపోయినా, ఎప్పుడూ హుషారుగా వెలుగును వెద జల్లుతూనే ఉంటారు. వారు సద్భావనా సంపన్నులు. ఏది జరిగినా సమతౌల్యాన్ని కోల్పోరు. తిరుగులేని విశ్వాసము, జీవితము పట్ల సంతోషము వారి సొత్తు ఉత్సాహంగా జీవిత మాధుర్యాన్నంతా వారే చవి చూస్తున్నారా అన్నట్లు ప్రకృతితో పొత్తుగా ఉంటారు. వారిని ప్రమాదాలు అంటవు. రోగాలు వారి జోలికి వెళ్లవు. నేటి ప్రపంచావకాశాలను చక్కగా వినియోగించుకుంటూ దినదిన ప్రవర్ధమానమవుతూ ఉంటారు.

*

మానవస్వభావము విచిత్రమైనది. మనుషులు ఎప్పుడూ చెడుని గురించే ఊహించుకుంటూ దురదృష్టాన్నే ఆహ్వానిస్తారు గాని భావనా శక్తివలన మంచిని పెంచేవాళ్ల సంఖ్య చాలా తక్కువ. శ్రేయస్సును గురించి ఊహించుకుంటూ సమతౌల్యాన్ని, సామరస్యాన్ని పోషిస్తే మంచిదా, లేకపోతే ఎప్పుడు ఏం జరుగుతుందో బాబోయ్ అని కీడును ఎంచటం మంచిదా? అలా చేస్తే వారు వారి సమతౌల్యాన్ని పోగొట్టుకొంటారు. దానికి తోడు భయంకూడ జోడైందంటే ఆపదలను వారి వైపుకు ఆకర్షించుకుంటారు గూడా.

రక్షణ కవచము

మనుషులకి వారి స్థూలశరీరాన్ని గురించి మాత్రమే తెలుసు. దానిని పరివేష్టించి ఉండే ప్రాణికశరీరాన్ని గురించి తెలియదు. మనకు గలిగే ఆపదలు, రుగ్మతలు మొ॥ అన్నీ కూడ ఈ ప్రాణికశరీరం ద్వారా మనలోకి ప్రవేశిస్తాయి. కాబట్టి మనం దాన్ని జాగ్రత్తగా కాపాడుకున్నట్లయితే మనకే ఆపదా రాదు. దానిని ఎలా కాపాడాలనేదే సమస్య ఈ పొరలో ఎక్కడా

రంధ్రము ఏర్పడకూడదు. మానసికంగా నువ్వు దృఢంగా ఉన్నట్లయితే ఈ పొర నిక్షేపంగా ఉంటుంది. కోపతాపాలు, ఆవేశము, అసంతృప్తి, ఆతురత, షాక్ మొ॥ పనికిరావు. అంటే బాహ్యాపరిస్థితులకు తల్లడిల్లిపోకుండా ఆంతరంగికంగా దిట్టంగా ఉన్నట్లయితే నీకే ఆపదా రాదు. నీ చేతనను దిగజార్చుకోకుండా ఉన్నత చేతనలో సుఖాసీనుడవై ఉండాలి. అప్పుడు నీ లోపలినుంచి ఒక విధమైన నైశ్చల్యము, ప్రశాంతత్వము బహిర్గతమై నీ చుట్టూ ఒక కవచంగా ఏర్పడి నిన్ను రక్షిస్తాయి. బైట ఎంతటి భయాందోళనలు, రోగప్రకంపనములు కలిగినా కూడా అవి నిన్నే మాత్రము అంటవు. ఈ సంగతి తెలియక అందరు జీవితాన్ని గ్రుడ్డిగా గడిపేస్తూ ఉంటారు. – సంపాదకుడు

రక్షణ కవచము

మనని సర్వదా రక్షించి కాపాడేది మనని పరివేష్టించి ఉన్న ప్రాణికదేహామే. ఇది ఒక పల్చనిపొరవలె సూక్ష్మభౌతికదేహానికీ (subtle body) శరీరానికీ మధ్యన ఆక్రమించి అంటువ్యాధులనుంచీ, అలసటనుంచీ, నిస్త్రాణమునుంచీ, ఇంకా ఆకస్మికసంఘటనలనుంచీ మనని కాపాడుతుంది. అందువల్ల ఈ సన్నితదేహాన్ని కాపాడుకోవాల్సిన అవసరము ఎంతైనా ఉంది. భారమైన భావోద్వేగము, బడలిక, అసంతృప్తి, ఆకస్మిక అదురుపాటు మొదలైన వాటిల్లో ఏ కాస్త కలిగినా ఈ ఆచ్ఛాదితపొరలో ఛిద్రత ఏర్పడుతుంది. అందులోంచి అన్నీ ప్రవేశించే దారి ఏర్పడుతుంది. ఈనాటి వైద్యశాస్త్రము కూడా ఇదే చెపుతుంది. పరిపూర్ణమైన ప్రాణికసమత ఏర్పడి ఉంటే ఏ రకమైన అనారోగ్యం నీ దగ్గరకు రాదు. మంచి రోగనిరోధకశక్తి ఉంటుంది. అంటే నీలో ఈ విధమైన సమతాస్థితి, సామరస్యం ఉన్నప్పుడు అది నీ ఆచ్ఛాదితపొరను చక్కగా ఉంచి తద్వారా నిన్ను అపాయాలనుంచి రక్షిస్తుంది. కొంతమంది అతిసాధారణ జీవితము గడుపుతూ ఉన్నప్పటికీ ఏ విధంగా భుజించాలో, ఏ విధంగా నిద్రించాలో స్వతహాగానే తెలుసుకొని వారి రక్షక కోశాన్ని మంచిస్థితిలో ఉంచుకుంటారు. ఈ విధంగా పకడ్బం

ఢిగా ఉంటే ఎటువంటి ప్రమాదాలనైనా చెక్కుచెదరకుండా దాట గలుగుతారు. ఇటువంటి సమర్థతను ఎవరైనా సాధించవచ్చు. తమ ఆచ్ఛాదితపొరలోని లోటును గుర్తించి దానిపై కొంచెముసేపు ఏకాగ్రత నిలిపిగానీ, పై శక్తిని ఆహ్వానించుకొనిగానీ, అంతరం గంలో ప్రశాంతత నిలుపుకొనిగానీ దాన్ని బాగు చేసుకోవచ్చు, బాధా నివారణ చేసుకోవచ్చు. ఆ విధంగా అవాంఛనీయ పరిస్థి తిని తప్పించవచ్చు.

*

ప్రశ్న: ప్రమాదాలు జరగటానికి కారణాలేమిటి? సమత లోపించడమేనా?

నిగూఢ కారణాలు

బయటకు కనిపించే కారణాలు అనే కము ఉండవచ్చు. కానీ వాటిని మించిన నిగూఢకారణము వేరే ఉంటుంది. ఆచ్ఛా దితపొర సురక్షితంగా ఉంటే ఎటువంటి ప్రమాదాలనైనా తప్పిం చుకోవచ్చని లోగడే చెప్పుకున్నాము గదా! ఒకవేళ ప్రమాదం జరిగినా కూడా దుష్ఫలితాలుండవు. ఈ ఆచ్ఛాదితపొరలో చిరుగు గానీ, ఛిద్రముగానీ ఏర్పడితే అవి ఏర్పడిన పద్ధతి, దాని స్వభా వము, స్థానము మొ॥ వాటిని బట్టి దాని నిరోధకశక్తి తగ్గు తుంది. అప్పుడు ప్రమాదం సంభవిస్తే అది దానికి అనుగుణం గానే ఉంటుంది. నిజానికి ప్రతివారికీ ఒక విషయము అను భవములోకి వచ్చే ఉంటుంది. తమలో ఏదో చికాకు పడటం, చేతన దిగజారిపోయి స్వాధీనం లేక ఏమరుపాటుగా ఉన్న భావన, ఏదో సంకటంగా ఉన్న భావన కలిగినప్పుడు ప్రమాదాలు సంభవించటం గమనించే ఉంటారు. అంటే వాళ్ళు ఏమి చేస్తు న్నదీ వారికే తెలియకుండానూ, అస్వాధీనంగానూ ఉన్న స్థితి వారు అనుభవిస్తారు. ఆ విధంగా గాకుండా పూర్తి చైతన్యవం తంగా, పూర్తి ఎరుకతో ఉంటే ప్రమాదాలు జరగవు. అలా ఉన్నప్పుడు ఒక్క ఊపుతో, సూక్ష్మమైన ప్రక్రియతో దాన్ని తప్పిం చుకోగలరు. అట్లాకాక పై లోకాల్లోకి వెళ్లి అక్కడే ఉండిపో యినా ఇబ్బందే. ఒక వ్యక్తి ఒక సమస్య పరిష్కారముకోసము

మానసికంగా కృషి చేస్తూ, ఏకాగ్రచిత్తంతో మిగతా విషయాల పట్టించుకోకుండా ఉన్నాడనుకోండి. రోడ్డు మీద వెడుతూ కూడా ఆ విధంగానే ఉంటే ప్రమాదం ముంచుకొచ్చినప్పుడు చురుగ్గా తప్పించుకోలేడు. అపాయం జరుగుతుంది. ఆటలలోనూ, సాము హిక క్రీడలలోనూ అదే జరుగుతుంది. పరిశీలిస్తే నీవు తేలిగ్గా తెలుసుకుంటావు. పని మీద దృష్టి లేకపోవడం, పరధ్యానం ఉన్నట్లుండి దేనిమీదకో మనస్సు వెళ్ళడం మొదలైన కారణాల వల్ల వారేం చేస్తున్నారో వారికే తెలియని పరిస్థితి కలిగి ప్రమాదాలు సంభవిస్తాయి. ఇవన్నీ చైతన్యంలో ఎక్కడో రెపరెపలాడుతూండడం వల్లనే జరుగుతాయి.

పరధ్యానం పనికిరాదు

ఇలా చైతన్యం బలహీనంగా ఉండటానికి కారణం కూడా ఒకటి ఉంటుందని నేనెప్పుడూ చెపుతూనే ఉంటాను. అది విశ్రాంతిలేకనూ, నిద్ర తక్కువవటం కావచ్చు. శ్రమ కలిగే పనుల్లో ఎక్కువ నిమగ్నులు కావడమైనా కావచ్చు. ఇటువంటి వాటికి అతీతంగా ఉండకపోతే ఆచ్ఛాదితపొరలో చిన్న ఛిద్రం కలిగి, దాని పనిని సరిగ్గా నెరవేర్చలేదు. అప్పుడటువైపుగా పోతున్న ఏ శక్తి అయినా ప్రమాదాన్ని కలిగించగలదు. ఏతావాతా చెప్పేదేమంటే ప్రమాదాలు జరగడానికి కారణం ఒళ్ళెరగకుండా పరధ్యానంగా ఉండడం, చైతన్యాన్ని సడలగొట్టుకోవడమూ, సాధారణంగా ప్రతివారి అనుభవంలోకి వచ్చే ఉంటుంది. ఏదో ఒక అసౌకర్యం కలుగుతున్నట్లు, కావాలనుకున్నది చెయ్యి జారి పోతున్నట్లు, స్థిరంలేక నీరుగారి పోతున్నట్లు అనిపిస్తూంటుంది. ప్రమాదాలు జరిగేది ఇటువంటప్పుడే కాబట్టి చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అలాగని అటువంటప్పుడు ఏమీ చేయకుండా కదలకుండా కూర్చోమని చెప్పడం లేదు. కానీ *అప్రమత్తంగా ఉండి శ్రద్ధగా గమనిస్తూ పరాకు లేకుండా, చేతనాస్థాయి దిగిపోకుండా జాగ్రత్తగా ఉండమని మాత్రము హెచ్చరిస్తున్నాను.*

*

రక్షక పర్యావరణము

బాహ్యావాతావరణ ప్రభావం నిన్నంటకుండా చేసుకునే మార్గం ఒకటుంది. ఒక విధమైన రక్షక పర్యావరణాన్ని నీ చుట్టూ ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చు. *ఒక నిశ్శబ్దనీరవ ప్రకంపనాన్ని చుట్టూరా ఆవరించేటట్లు చేసుకోగలిగితే అది నిన్ను రక్షించగలదు.* అయితే బయట ఉండే అనేకమైన ప్రకంపనాలకి ప్రతివారూ ప్రతిస్పందిస్తూనే ఉంటారు. అవి లోనికి ప్రవేశిస్తూనే ఉంటాయి. అలా ప్రవేశించడం నీవు గమనించాలి. *అవి లోనికి ప్రవేశించడానికి వీల్లేనటువంటి నిశ్శబ్దతరంగాలు నీలోనుంచి వెలువడి నీ చుట్టూ దడిగట్టేస్తే నీవు స్వేచ్ఛగా ఎక్కడ తిరిగినా పర్వాలేదు. ఏవీ కూడా ఆ దడిని ఛేదించి నీలో ప్రవేశించలేవు.*

బయట పర్యావరణంలో తిరుగుతున్న ఈ ప్రకంపనాలను నీవు స్వయంగా చూడగలిగితే నేను చెప్పింది నీకు బాగా అర్థమవుతుంది. నీవేదైనా ఆటలో పాల్గొంటున్నప్పుడు అనేకమైన ప్రకంపనాలు అక్కడ కేంద్రీకృతమవుతూంటాయి. ఒక సామూహిక పర్యావరణం ఏర్పడుతుంది. అందరూ చూస్తూనే ఉంటారు. నీవు బంతి ఆట ఆడుతూంటావు. చూసేవారికి తెలుస్తూనే ఉంటుంది. నీ చుట్టూరా పొగవంటిదేదో వ్యాపిస్తున్నట్లు. ఎండ వేడి మిక్కుటముగా ఉన్నప్పుడు దూరానికి తెరలు తెరలుగా ఆవిరివంటిదేదో లేస్తున్నట్లుగానే ఇదీ కనిపిస్తుంది. అలా ప్రకంపనాలు అంతకంతకు ఎక్కువవుతూ ఉన్నట్లుండి అక్కడున్న సామరస్యము భంగమైపోతుంది. ఎవరో ఒకరు క్రింద పడటమో, కాలు విరగటమో, బంతి వచ్చి మొహానికి తగలడమో జరుగుతుంది. ఇలా జరగబోతున్నట్లు ముందరగా గ్రహించవచ్చు. కానీ అది అందరికీ చేతకాదు.

యథేచ్ఛగా సంచరించగలవు

ఈ విధమైన ప్రమాదపరిస్థితులలోనే కాకపోయినా మీ అందరి చుట్టూ మీకక్కరలేని వాటిని నిరోధించే ఆచ్ఛాదితపొర ఏదో విధంగా ఉండే ఉంటుంది. దానివల్ల నీ గ్రహణశక్తి ఉద్దేశపూర్వకంగానూ, చైతన్య

వంతంగానూ అవుతుంది. *ఈ విధంగా నీలో నుండి వచ్చి నీ చుట్టూ అలముకొని ఉండే అతినిశ్చల ప్రశాంతవాతావరణంతో అపాయం లేకుండా జీవితంలో అన్ని సమయాల్లోనూ యథేచ్ఛగా సంచరించగలవు.*

అది లేనప్పుడు ఆహ్వానం కోసం వెంపర్లాడుతున్న కోపం, భయం, రోగం మెదలైన వాటిని నీలోకి తెచ్చుకుంటావు. ఒకసారి వాటికి చోటివ్వగానే అటువంటివే చాలా కంపనాలను నీవు ఆహ్వానించినట్లవుతుంది.

మానవులు ఎంత చైతన్యరహితంగా, అయోమయంగా జీవితం గడుపుతూంటారో చూస్తే ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది. వాళ్ళకి జీవించడమే తెలియదు. లక్షమందిలో ఒక్కరికి కూడా సరిగ్గా తెలియదు. ఏమీ తెలియకుండానే ఎలాగో కుంటినడకన జీవితం గడుపుతారు. ఇక వారికి కలిగే దుర్గతులు తలుచుకోలేము.

సక్రమంగా జీవితం గడపడం అందరూ తెలుసుకోవాలి. పిల్లలకు ప్రప్రథమంగా నేర్పవలసిన పాఠమిదే. జీవితాన్ని చక్కగా గడపటం ఎలా?

*

అంతరంగిక ధ్యానము

నీవు బాస్కెట్‌బాల్ ఆడుతున్నావనుకో. ఆడేటప్పుడు నీవు ఎన్నో విధాల అంగ విన్యాసములు చేస్తూంటావు. *అయినప్పటికీ అంతరంగంలో ధ్యానవైఖరి, భగవంతునిపై ధ్యాస విస్మరించరాదు.* అలా ఉండగలిగినప్పుడు నీవు చేసే అన్ని పనులలోనూ మార్పు వస్తుంది. నీవు బాగా చేయగలగటమే కాక, అనుకోని బలంతో చక్కగా చేస్తావు. చేసేటప్పుడు నీ చైతన్యాన్ని ఊర్ధ్వస్థాయిలో ఉంచుకోవడంవల్ల నీకేమీ హాని జరగదు. అది ఎంత బలవత్తరంగా ఉంటుందంటే ఏమైనా ప్రమాదం సంభవించినా కూడా నీకే విపత్తు జరగదు. అదే శిఖరస్థాయి. దానికోసమే ఆకాంక్షించాలి.

అనువాదం: ఎ. ప్రభావతి; ఎ.వి.ఆర్. శాస్త్రి

ప్రమాదాలను గురించిన హెచ్చరికలు

మానవచైతన్యము శరీరానికి మాత్రమే పరిమితం కాదు. దాని కతీతమై దూరప్రాంతాలకు కూడ వ్యాపించగలదు. నీ దగ్గరకు వచ్చే వస్తువులను, నిన్ను కలుసుకుండేందుకు వచ్చే మనుషులను నిన్ను సమీపించక ముందరే అంత దూరంలో వుండగానే కనిపెట్టగలదు. వ్యాపక చేతన కలవారికి ఇది నిరంతరానుభూతి. 'అక్కడ పామున్నది సుమా' అని నిన్ను ముందరే హెచ్చరించగలదు. అయితే ఇది భవిష్యజ్ఞానం కాదు. ఇంద్రియాల పరిధిలోకి రాకముందరే నీ చేతన అక్కడికి వెళ్లి చూస్తుంది, అంతే. మనుషులు కాకుండా కొన్ని అశరీర జీవులు (beings, entities) వుంటాయి. అవి నిన్ను రాబోవు ప్రమాదాలను గురించి హెచ్చరించగలవు. లేదా నీ అవచేతన (subconscient) ఆ ప్రమాదాన్ని ముందరే సూక్ష్మలోకంలో చూసి నిన్ను హెచ్చరించవచ్చు. మనిషి చుట్టూ సూక్ష్మశరీరపు పొర ఒకటి ఉంటుంది. నువ్వు నడుస్తున్నప్పుడు ఏమైనా అడ్డువస్తే సూక్ష్మశరీరం దానిని ముందరే స్పృశించి నీకు దెబ్బతగలకుండా నిన్ను వెనక్కి నెట్టివేయవచ్చు. నిన్ను ప్రమాదాలనుంచి రక్షించవచ్చు. దీని వలన జీవితం కేవలం నీ శరీరానికే పరిమితం కాదని తెలుస్తోంది.

— సంపాదకుడు

ప్రశ్న: జరగబోయే సంఘటనలను మీరు ముందరే సూక్ష్మరూపంలో చూసినప్పుడు వాటిని మీరు ఆపగలరా లేక అప్పటికే సమయం మించిపోతుందా?

ఇటువంటి విచిత్రమైన సంఘటన నొకదానిని గురించి చెపుతా విను.

కలలు నిజమవునా

ఇది చాలా కాలం కిందటి సంగతి. అప్పుడు నువ్వు ఇంకా చిన్నపిల్లవి. ఫ్రెంచి వార్తాపత్రిక *Le Matin* లో ప్రతి రోజూ ఒక కార్టూన్ ప్రచురితమయ్యేది. ఆ కార్టూన్‌లో ఓ పిల్లవాడు ఏదో

ఒక దానిని ప్రేలెత్తి చూపుతూ ఉంటాడు. ఓ పెద్దమనిషి ప్రయాణం చేస్తూ దార్లో ఒక హోటలులో బస చేసాడు. ఊరు పేరు గుర్తు లేదు. తెల్లవారు ఝూమున అతనికి ఒక కల వస్తుంది. ఆ కలలో ఆ కార్టూను కుర్రవాడు అగుపిస్తాడు. తన శవవాహి కను ప్రేలెత్తి చూపుతున్నట్లుగా కనిపిస్తాడు. అందులోకి ప్రవేశిం చమని ఆహ్వానిస్తాడు. తెల్లవారుతుంది. అతగాడు నిద్రలేచి కాల కృత్యాలు పూర్తి కావించుకొని మేడ దిగేందుకు సిద్ధమౌతాడు. తన గదిలోనుంచి బైటకు వచ్చేసరికి ఆ కార్టూను బాలుడు ఎప్పుడూ ధరించే డ్రెస్సులో కనబడి లిఫ్ట్ ఎక్కమంటాడు. అంతే. అది చూచి ఆ పెద్దమనిషి ఒక్కసారి అదిరిపోతాడు. లిఫ్ట్ ద్వారా దిగటానికి నిరాకరిస్తాడు. అంతలోనే ఆ లిఫ్ట్ క్రిందికి ధడేలు మని పడిపోయి ముక్క చెక్కలుగా పగిలిపోతుంది. అందులో నున్న వారందరూ చనిపోతారు.

ఈ సంఘటన సంభవించినప్పటి నుంచి తనకు కలలలో నమ్మకం కలిగిందని ఆ పెద్దమనిషి నాకు చెప్పాడు.

అంటే అది కేవలం స్వప్నమే కాదు. స్వప్నమువంటి భవిష్యదర్శనము, ఓ రకమైన ముందుచూపు. ఆ కార్టూన్ బాలుడు ఆ పెద్దమనిషికి చూపుతున్నది లిఫ్ట్ రూపంలోని తన శవపేటి కనే. అందుకని అతను లిఫ్ట్‌లో ప్రవేశించేందుకు నిరాకరించి క్రిందికి నడిచి దిగిపోవటానికే నిర్ణయించుకున్నాడు. అంతే! ఆ లిఫ్ట్ కూలిపోయింది. అంత ఎత్తునుంచి క్రిందపడి నుజ్జు నుజ్జు అయిపోయింది.

ఇక్కడ ఒక విషయాన్ని గుర్తించాల్సి వుంది. మన చర్మ చక్షువులకి అగుపడనిది, మనకు తెలియనిది అయిన ఒక "అస్తిత్వం" మనలను విపత్తులనుంచి కాపాడేందుకు ముందు గానే హెచ్చరిస్తూంటుంది.

సూక్ష్మదేవతల హెచ్చరికలు

ఈ కథనంలోని కార్టూను పిల్లవాడు ప్రమాదాన్ని వారించే ఒకానొక సూక్ష్మరూపి, ఓ చేతనామూర్తి. అది అతని సుప్తచైతన్యమని (his own subconscient) అనుకోలేము. తన సూక్ష్మచైతన్యమే

భవిష్యత్తులో సంభవింపబోయే విఘాతాన్ని ముందర చూసి వుండవచ్చు కూడాను. అయితే అతనికి ఆ కార్టూను పిల్లవాని రూపంలో ఎందుకు కనబడింది? ఏమో మరి! తెలియదు. సూక్ష్మ భౌతికంలో (subtle physical) ఆ సంఘటన అప్పటికే రూపు దాల్చి ఉండాలి. భౌతికస్థాయిలో సంభవం కాబోయే సంఘటన ముందరే అక్కడ ఉన్నది. ఇంద్రియాతీత అంతశ్చేతనలో ఆ ఘటన అప్పటికే ఉంది. ఇదే మనకి భౌతికంగా అగుపించే ప్రమాదాల సిద్ధాంతం!

ముందుచూపు

సూక్ష్మస్థాయిలో సుప్తంగా ఉన్న విషయము బహిర్గత మవటానికి కొంత సమయం పడుతుంది. అది కొన్ని గంటలు కావచ్చు. నిముషాలు కావచ్చు. క్షణాలు కావచ్చు. సంఘటలని బట్టి ఈ తేడా ఉంటుంది. నాకు మాత్రం అనుక్షణం జరుగబోయే విషయాలను గురించి తెలుస్తూనే ఉంటుంది. సాధారణమైన సంఘటనలను గురించి పట్టించుకోవటంలో ప్రయోజనం లేదు. ఏది ఏమైనప్పటికి ఆ ఎరుక మాత్రం ఉంటుంది. నీ చైతన్యం విశాలమవుతున్నకొద్దీ నీ ముందుచూపు పెరుగుతూ ఉంటుంది. ఉదాహరణకి – ఒకానొక వ్యక్తి రాబోతున్నాడనో లేక మరెవరో నీకోసం ఏదో తెస్తున్నారనో అనే స్పృహ కలుగుతుంది. నీ చైతన్యం విశాలం కావటం వల్ల, జరగబోయే సన్నివేశాలు నీకు ముందరే తెలుస్తాయి.

అయితే వీటిని మనం premonitions అనం. ఎందుకంటే వాటి అస్తిత్వం ముందే ఉన్నది కాబట్టి. అయితే ఇంద్రియ జ్ఞానం కలిగేందుకు మట్టుకు కొంత సమయం పడుతుంది; మధ్యన ఒక గోడగాని, తలుపుగాని ఉండటంవలన మనకది కనబడదు అంతే.

సూక్ష్మనేత్రాలు ముందరే చూచుట

నాకు ఇలాంటి అనుభవాలు చాలా కలిగినయి. ఒకసారి ఓ కొండమీద సన్నటి కాలిబాట మీద నడుస్తున్నాను. ఒకవైపున లోయ, మరోవైపు కొండ. నడిచేందుకు ఒక్కరికి మాత్రమే చోటు. నా వెనుక ముగ్గురు పిల్లలు, చివరగా మరో

వ్యక్తి ఉన్నారు. ఆ దారి ఒక చోట మలుపు తిరిగింది. అవతల ఏముందో కనబడదు. చాలా ప్రమాదభరితమైనది. కాలుజారి తప్పటడుగు వేస్తే లోయలోనికి పడిపోయే ప్రమాదం. అడుగులు నిదానంగా జాగ్రత్తగానే వేస్తూ నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాను. అంతలోనే ఆకస్మికంగా ఆ రాయిమీద ఒక పాముని చూశాను. నిజానికి చూచినది చర్మచక్షువులతో కాదు, మరో నేత్రాలతో. నెమ్మదిగా ఒకే అడుగు వేశాను. ఆవలవైపున పాము ఉంది. నాకు అప్పుడు భయముగాని ఆందోళనగాని కలుగలేదు – ముందే అక్కడ పాము ఉన్నట్లు గ్రహించాను కనుక, అందుకు తగినట్లుగానే ముందు జాగ్రత్తలో ఉన్నాను. అందుచేతనే పిల్లలను ఏమాత్రం భయపెట్టకుండా, నెమ్మదిగా – "ఆగండి, జాగ్రత్త, కదలకండి" అని హెచ్చరిక చేయగలిగాను. అక్కడ ఏమాత్రం తడబడినా ఏం జరిగేదో! ఏం ప్రమాదం ముంచుకొచ్చేదో! అదొక విషసర్పం, నెమ్మదిగా తన కన్నంలోకి జారుకుంది. ఈ సంఘటన ఫ్రాన్స్‌లో జరిగింది. అక్కడ అప్పుడు ఏ ప్రమాదమూ జరుగకపోవటానికి కారణము – ఏమాత్రమూ అలజడిగాని, ఆందోళనగాని లేకుండా వ్యవహరించగలిగి నందువలననే!

ఇలాంటి విషసర్పాలు ఎదురుపడిన సంఘటనలు నాకు నాలుగుసార్లు కలిగినయి.

ముందరే హెచ్చరిక

అదో చీకటిరాత్రి. ఇక్కడికి 'అరియన్ కుప్పం' అనే దగ్గరి గ్రామం. నది సముద్రంలో కలిసే సంగమ ప్రదేశం అది. అలా రోడ్డు మీదుగా నడుచుకుంటూ వెడుతున్నాం. చీకటి చిక్కపడుతోంది. అడుగు నేలమీద మోపటానికి పాదం పైకి ఎత్తాను. ఇంతలో "జాగ్రత్త" అనే మాట నాకు స్పష్టంగా వినపడింది! నిజానికి ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు. చూస్తిని కదా! నా పాదం ఒక పెద్ద నల్లనాగు పాముపై పడవలసినది. అప్పుడు ఆ నల్లత్రాచు పడగ పైకెత్తి నీటిమీద దర్జాగా పాక్కుంటూ వెళ్లిపోయింది. ఏమి అందమది! అక్కడ ఆ సమయంలో ఏమాత్రం పొరపాటు జరిగినా నాకు తగిన శాస్తి అయేది!

ఇలాంటి అనుభవాలు చెప్పుకుంటూ పోతూంటే ఎన్నెన్నో! వందలు, వేలు! చివరి నిమిషంలో, ఆఖరిక్షణంలో ఎవరో హెచ్చరించినట్లు అనిపించేది. ఎన్నో పరిస్థితులలో ఇలా జరిగింది.

సూక్ష్మకోశం రక్షిస్తుంది

ఒకసారి పారిస్ నగరంలో జరిగిన సంఘటన ఇది. నా మనస్సుని అంతరంగ దివ్య చేతనతో అనుసంధానం కావించుకోవాలనే దృఢసంకల్పంతో, ఆ దిశలో సాధన చేసుకుంటూ ఉండే రోజులు. మరో సంకల్పంకాని, వ్యాపకంకాని లేదు. అప్పుడు నా నివాసం లక్సెంబర్గ ఉద్యానవనాల దరి. ప్రతి సాయంత్రము వాహ్యాళిగా నడిచిపోతూ ఉండేదాన్ని. చిత్తమెప్పుడూ ధ్యానంలో లీనమై ఉండేది. అలాటి పరిస్థితిలో, ఓమారు నేను Boulevard Saint Michel ని దాటుతున్నాను. నేనప్పుడున్న మానసిక పరిస్థితిలో ఆ రద్దీలో కాలినడకని వెళ్లటమే తెలివితక్కువ. అయినా అలా నడుచుకుంటూ వెడుతూ ఉన్నాను. అంతే! అకస్మాత్తుగా ఎవరో గట్టిగా కొట్టినట్లు అయింది. నన్నేదో బలంగా కొట్టినట్లు అయింది. నాకు తెలియకుండానే ఒక్క గంతు వెనక్కి వేశాను. వెంటనే ఒక ట్రాము వేగంగా నా ముందునుంచి దూసుకొని వెళ్లిపోయింది. నేను వెనక్కి గంతువేయటం, ట్రాము దూసుకొనిపోవటం రెండూ ఒకే క్షణంలో సంభవించినయి.ఆహా! అప్పుడు ఆ ట్రాము డ్రైవరు నన్ను ఎటువంటి తిట్లు తిట్టాడో!

చెప్పాలంటే ఇలాటి సంఘటనలు చాలా ఉన్నాయి, జ్ఞాపకం వస్తే చెప్పగలను.

సూక్ష్మరూపులు, అమూర్త జీవులు

ఈ రక్షణ ఎటుప్రక్కనుంచి అయినా రావచ్చు. సాధారణంగా ఒక సూక్ష్మరూపియో (entity)[1] లేక ఒక రకమైన

---

[1] 1951 ఏప్రిల్, 2 న శ్రీమాత తమ ప్రసంగంలో ఉటంకించిన విషయము. మన చుట్టూ కొన్ని అదృశ్యశక్తులు (little entities or some kind of beings) ఉంటాయి. మనకివి ఉపకారాలు చేస్తూంటాయి. అలాగని అవి ఎప్పుడూ ఉండవు. వాటికి ఇష్టమైనప్పుడే అప్పుడప్పుడు వస్తూంటాయి. శ్రీఅరవిందులకు వంటచేసే రోజులు నాకు జ్ఞాపకమున్నాయి. అప్పట్లో

అమూర్తజీవియో (being) నన్ను హెచ్చరించేవారు. ఒక్కొక్కసారి ఒక పొర (aura) నన్ను – పరివేష్టించి ఉన్న సూక్ష్మకూసమే నన్ను రక్షించేది.మానవజీవితం కేవలం దేహానికే పరిమితమనుకుంటున్నారేమో. అదేం కాదు. ఈ విషయాలు కేవలం ప్రమాదాలనుండి కాపాడేందుకే కాకుండా మామూలు జీవితంలోని నిత్యకృత్యాలకు కూడా చాలా ఉపయోగకరము. జ్ఞానేంద్రియాల ద్వారా కూడా మనకు చాలా విషయాలు తెలియగలవు. మన శక్తి సామర్థ్యాలు పెరుగుతాయి. జీవితపు పరిధి పెరుగుతుంది. సుసంపన్నమవుతుంది. నాకు గూఢవిద్య నేర్పిన గురువు "అయ్యో! నిత్యజీవితంలో పనికివచ్చే జ్ఞానాన్ని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో మనుమలకు తెలియదే" అని ఎగతాళి చేసేవాడు. నిజమే మరి. ఈ జ్ఞానంకోసం నువ్వు ఎక్కడికో పరిగెత్తక్కర్లేదు. నీ పంచేంద్రియాలను విస్తృతపరచటం ద్వారా మామూలుగా తెలియని విషయాలను ఎన్నో నువ్వు తెలుసుకోగలవు. ఇది కేవలం మేధకే పరిమితం కాదు. మీనమేషాలు లెక్కపెట్టడానికి మాత్రమే కాదు. ప్రాణికానికి – ఇంకా చెప్పాలంటే నీ శరీరానికి కూడా వర్తిస్తుంది[2].

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వరులు

నేను అనేక పనులు ఒకే సమయంలో చేస్తూ ఉండేదాన్ని. సాధారణంగా పొయ్యిమీద పాలు పెట్టి పనిమీదో, ఎవరితోనో మాట్లాడేందుకో వెళ్లేదాన్ని. పొయ్యిమీద పెట్టిన పాల సంగతే మర్చిపోయేదాన్ని. అలా మరిచిపోయినప్పుడల్లా ఒక చిన్నచేయి నా చీరకొంగు (అప్పట్లో చీర కట్టేదానిని) పట్టుకొని లాగేది. అప్పుడు పరుగెత్తే దానిని. అప్పటికి సరిగ్గా పాలు పొంగుకు వచ్చేవి. ఇది ఒకసారి కాదు. పలుమార్లు జరిగింది. కచ్చితంగా, స్పష్టంగా ఓ చిన్నారి చెయ్యి పట్టుకుని లాగేది.

[2]ఒక సాధకుని ప్రశ్న: మరి దీనిని సాధించేదెలా? సమాధానం కోసం - Collected Works of the Mother vol. 10, pp. 133-135). చూడండి

అపాయాలను అడ్డుకోగలమా?

భూలోకానికి పైన ఇతరలోకాలు లేక స్తరాలు ఉన్నాయి. అవి అమూర్తాలు – యోగదృష్టికి మాత్రమే గోచరములు. భూమ్మీద జరిగే సంఘటనలన్నీ పై లోకాలలో సూక్ష్మరూపంలో ఉంటాయి. అపాయాల విషయంలో కూడ అంతే. యోగులు ఈ విషయాన్ని ముందరే చూసినట్లయితే వాటిని ఆపివేయవచ్చును కదా అని మనకు అనిపించవచ్చు. కాని ఇది కేవలం మానవదృష్టే గాని పూర్ణదర్శనం కాదు. నువ్వు పైనుంచి భవిష్యదర్శనము చేసినప్పుడు ఇతర అవకాశాలను కూడ చూడగలుగుతావు. కొన్ని అపాయాలను ఆపితే లాభమే. మరికొన్ని జరిగితీరవలసిందే. వాటి ద్వారా నీకు అంతరంగిక ప్రయోజనాలు కలుగుతాయి. లోక విశ్వశ్రేయస్సు దృష్ట్యా అవి అభిలాషనీయములు.

– సంపాదకుడు

ప్రశ్న: ఏదైనా అపాయం జరగబోతోందని మీరు ముందరే కనుగొన్నట్లయితే దాన్ని ఆపివేయగలరా?

సంఘటనల పూర్వరూపాలు

అది సందర్భాన్నిబట్టి ఉంటుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆపగలం. ఆ సంఘటనను ఏ లోకం (స్తరము) లో అయితే చూస్తామో ఆ లోకమునుబట్టి ఉంటుంది. ఆ సంఘటనల పూర్వరూపాలు పై లోకాల్లో ఉంటాయి. అప్పుడు వాటిని ఆపేందుకు వీలు కావచ్చు. మరికొన్ని లోకాల్నుంచి చూసినప్పుడు భవిష్యజ్ఞానం కలిగినప్పటికీ ఏమియు చేయుటకు వీలుపడదు. జాగ్రత్త సుమా. అని హెచ్చరించేందుకు మాత్రమే వీలవుతుంది. "ఇదుగో ఇదీ నీవు నేర్చుకోవలసిన పాఠం", అని ముందరే నీకు హెచ్చరిక కలుగుతుంది గనుక దానిని ఎదుర్కొనేందుకు అంతరంగికంగా నీవు తయారుగా ఉండగలవు. నువ్వా ఘటనను మార్చలేవుగాని దానిని ధైర్యంగా ఎదుర్కోగలవు. 'ఇలా ఎందుకు జరిగింది?' అని తిట్టుకుండే బదులు దానిని నీ ఆధ్యాత్మికసాధనలోని ఒక

ఘట్టముగా పరిగణించాలి. ఈ విధంగా కనుక స్పందించినట్లయితే అది నీకు లాభదాయకమే అవుతుంది.

సహాయానికి అవకాశాలు

సహాయకార్యక్రమాలు నువ్వు ఏ స్తరముల నుండి అయితే చూస్తావో ఆ స్తరములను బట్టి ఉంటుంది. *నిద్రలో వచ్చే కలలమీద, అనుభూతులమీద కూడ నీకు పట్టు ఉండాలి.* అప్పుడు నీకు వచ్చిన హెచ్చరికలు తగిన జాగ్రత్త తీసుకునేందుకు వచ్చినవో లేక జరుగబోయే సంఘటనలను ఎదుర్కొనేందుకు నీవు సన్నద్ధమయ్యేందుకు వచ్చినవో తెలుస్తుంది. అవి నీకు పాఠాలన్న మాట. ప్రతిసారి ఒకే పాఠం కాకపోవచ్చు. ఆ సంఘటనల వలన ఆంతరంగికంగా మంచిపాఠాలను నేర్చుకొని నీవు పురోగమించవచ్చు. మంచిఫలితాలను పొందవచ్చు. నీవు చూసే ఈ భవిష్యదర్శనాలన్ని కూడ నీ సాధనలో చాలా ముఖ్యమైన అంశములు. కాబట్టి నీవు దేనినీ చులకన పరచరాదు. ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క రకమైన పాఠాన్ని నేర్పగలవు. అటువంటివి కొన్ని వందల రకాల దర్శనాలు (visions) కలలు ఉన్నాయి.

అందరికి ఒకే మంత్రం పనికిరాదు

ఎవరికైనా జబ్బుచేసినప్పుడుగాని, ప్రమాదం సంభవించినప్పుడుగాని నేను స్వయంగా నా సూక్ష్మదృష్టితో చూసైనా తెలుసుకుంటాను. లేక నాకెవరి ద్వారా అయినా ఆ వార్త అందుతుంది. అన్నీ ఒకే కోవకు చెందినవి కావు. ఒక్కొక్కటి ఓ ప్రత్యేకమైన వ్యవహారము. ఒక్కొక్కసారి నాకు ముందరే తెలుస్తుంది. అప్పుడు నేను కలగజేసుకొని ఆ ఘటనను ఆపగలుగుతాను. ఒక మనిషికి జబ్బు రాకుండా ఆపివేయవచ్చు. మరియొకరి విషయంలో నాకు ముందరే తెలిసినప్పటికి నేనేమి చేయకూడదు. ఆ జీవికి దేహాన్ని ఒదిలిపెట్టే సమయము ఆసన్నమైనదన్నమాట. అంతిమయాత్రకు అవసరమైన సందర్భములను కల్పించి సాధ్యమైనంత మంచి పరి

స్థితులను సమకూర్చాలి. నష్టాన్ని తగ్గించి లాభాల్ని ఎక్కువ జేయాలి. అంతే.

సంఘటనలను మార్చుట

ఏ ఒక్క వ్యక్తికిగాని, లోకానికిగాని కాక మొత్తం విశ్వానికి సంబంధించిన విషయాలు మరికొన్ని వుంటాయి. అప్పటికే సుస్థిరంగా నిశ్చయింపబడిన వాటిని మార్చ పనిలేదు. మరికొన్ని ఇంకా పరిణామదశలో ఉంటాయి. ఇంకా అంతిమరూపాన్ని పొందలేదు. అటువంటప్పుడు నువ్వు నిర్మల మైన మనస్సుతో గమనిస్తూండాలి అంతే. ఏమాత్రము పక్షపాతంగాని, ఆవేశంగాని పనికిరావు. నీ చేతన మహోన్నత స్థాయిలోనే ఉండాలి. తటస్థం పనికి రాదు. అద్దంలో ఉన్నదున్నట్లుగా నీ మనస్సులో ప్రతిఫలింప జేసినట్లయితే ఏం జరుగుతున్నదో కరెక్టుగా తెలుస్తుంది. అప్పటికే నిశ్చయింపబడిన విషయాలైతే పూర్తిగా చెయ్యి దాటిపోయినాయి. వాటిని నీవు మార్చలేవు. ఇంకా సందిగ్ధావస్థలో ఉన్నవాటిని మార్చగలవు.

నిజానికి ప్రతి సంఘటన వేరు. దేనికదే ప్రత్యేకమైనది. కొన్నిటిని పూర్తిగా మార్చివేయగలము. తారుమారుగా ఉన్న వాటిని సరిజేయగలము. మరికొన్నిటిని అంతపూర్తిగా కాకపోయినా కొద్ది మార్పులు చేసి మంచిఫలితాలను కలిగించగలం. మరికొన్ని సంఘటనలు అప్పటికే పూర్తిగా నిశ్చయింపబడి ఉంటాయి. వాటిని తప్పించేందుకు వీలులేదు. నువ్వు ఎంత ప్రయత్నించినా, తలబద్దలు కొట్టుకున్నా లాభం లేదు. ఎట్టి ప్రయోజనము ఉండదు. ఏ ఘటన ఎటువంటిదో అనే విచక్షణా జ్ఞానాన్ని నువ్వు సంపాదించాలి. ఆ సంఘటన ఏ కోవకు చెందినదో కనుక్కోగలగాలి. ఒక్కొక్క కోవకు చెందిన కొన్ని వందల దృష్టాంతాలు నాకు తెలుసు.

పైనుండి శక్తి వచ్చుట

ఓ సంఘటన (యుద్ధం మొ॥) ఈ విధంగా జరుగుతుంది అని పూర్తిగా స్థిరపడినట్లు, నిశ్చయింపబడినట్లు కనపడవచ్చు. కాని ఓ దివ్యసంకల్పము త్రోసుకొని వస్తుంది. ఓ

జ్వాల పైకెగతన్నుతుంది. ఉన్నతలోకములోని ఇచ్ఛాసంపన్న మైన ఓ ఆకాంక్షతో నీవట్టి సంఘటనను మార్చివేయగలవు. జరగవలసినది జరిగి తీరుతుంది. కాని కొన్ని నూతనాంశాలు రావటం వలన దాని స్వరూపం మారిపోతుంది. భూలోకంలో తరచు ఇలా జరుగుతూనే ఉంటుంది. కొన్ని పరిస్థితుల ప్రాబల్యం వలన యుద్ధమే జరుగవలసియున్నచో అది జరిగి తీరుతుంది. అటువంటప్పుడు ధానికి విరుగుడుగా మరొక శక్తిని రప్పించి ఆ యుద్ధస్వరూపాన్నే మార్చవచ్చు. దానిని తప్పించలేవుగాని మంచి పర్యవసానాలను కలగజేయవచ్చు. ఇటువంటి విషయాలెన్నో నాకు తెలుసు.

పాపాలు ప్రమాదాలకు కారణాలా?

కొన్ని శక్తుల మధ్య ఘర్షణ

ప్రమాదాలకు కారణాలు చాలా ఉంటాయి. నిజానికి వివిధ ప్రకృతిశక్తుల మధ్య ఘర్షణ – అభ్యుదయశక్తులకు వినాశకారులకు జరిగే పోరాటం వలనే ప్రమాదాలు సంభవిస్తాయి. ముఖ్యంగా శాశ్వతపరిణామాలకు దారితీసే ఘోరప్రళయాలు దుష్టశక్తుల (forces of disintegration and disorganisation) ఆధిక్యతవలననే జరుగుతాయి. "నువ్వు పూర్వజన్మలో పాపాలు చేసేవు కనుక ఇప్పుడు దానికి శాస్తి అనుభవించాల్సిందే అందుకే నీకీ ఏక్సిడెంట్ జరిగింది" అనే తప్పుడు వాదనలు కొన్ని మతాల వారు (ఉదా: థియాసఫిస్టులు) చేస్తూంటారు. కాని అది కర్మ సిద్ధాంతాన్ని, మానవుని పరిమితమేధతో అపార్థం చేసుకోవటమే అవుతుంది. నిజం కాదు. కానే కాదు. ఈ కార్యకారణ సంబంధము మానవుల ఉద్దేశమే కాని ప్రకృతిశాసనం కాని, దైవ నిర్దేశితం కాని కాదు.

*

ఇది పారిస్‌లో జరిగిన ఒక సంఘటనను స్ఫురణకు దెచ్చు చున్నది. అది "దానవిపణి" అని పేరుగలిగిన బజారు. ఈ బజారునకు వివిధ వ్యాపారులు వచ్చి అన్నిరకముల వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో పాల్గొందురు. వస్తువిక్రయమున వచ్చిన ద్రవ్యము దానధర్మములకు వినియోగింతురు. (అది ముఖ్యముగా మేలు చేయుటకంటే వినోదమునకు వినియోగపడును. అయినా దాన కర్మముల మేలు చేకూరును) ఉన్నతసమాజములోని సొగసంతా, నాగరికతంతా, అక్కడ చేరును. ఆ బజారు మహాసుందరముగా ఏర్పాటు చేయబడినది. అయితే దృఢముగా నిర్మింపబడలేదు. ఎందుకనగా, అది మూడు లేక నాలుగు దినముల వ్యవహారము గనుక. రంగురంగుల టార్పాలిన్ పైకప్పుతో అది అమర్చబడి నది. విద్యుచ్ఛక్తి దీపములు వెలిగించబడినవి. పని చాలా సున్నితముగా జేయబడినది. నాలుగుదినముల ముచ్చటేగదా యని వారి భావము. విద్యుచ్ఛక్తి ప్రమాదము (short circuit) సంభవించి, మంటలులేచి, సర్వమును దహింపజొచ్చినవి. పైకప్పు మంటలలో తగులుకొని మనుష్యులపై కూలి పడిపోయినది. నే నిదివరకే చెప్పినట్లు, సమాజములోని సంస్కార ప్రియులందరు అక్కడున్నారు. వారికది మానవతా దృక్పథముతో చూచినచో గొప్ప విపత్తు. ద్వారముచెంత నున్నవారు తప్పించుకొనుటకు బ్రయత్నించిరి. అది నిజమైన సంకులసమరము. ఈ నాగరకులందరు సామాన్యముగా సత్ప్రవర్తన గలవారే అయినప్పటికి అప్పుడు వీధిలోని రౌడీలవలె బోట్లాడసాగిరి. ఒక గొప్ప గౌరవనీయుడు, రాజమర్యాదగలవాడు, కీర్తిగలవాడు, కవి, నాగరికుడు అక్కడుండుట తటస్థించినది. అతడు తన వెండిబెత్తముతో, మహిళల తలపై బాదుచు ముందుకు సాగిపోవ బ్రయత్నించుచుండెను. అది చాలా వినోదకరమైన దృశ్యము. తరువాత ఏడ్పులు, రోదనలు, శవజాగరణలు, అంత్యకర్మలు జరిగినవి. అంత్యకర్మల శ్మశాన వాటికలో ఒక పెద్దమనిషి ఉపన్యాసము గావించెను. అతడు "మీకు తగినట్లు జరిగినది. దేవుని శాసనము ననుసరించి మీరు

బ్రతుకలేదు. మిమ్ము దహించుటద్వారా దేవుడు శిక్షించి నాడు" అని చెప్పెను.

ఎక్కడెక్కడ ప్రమాదము జరుగునో అక్కడక్కడ యిది జరుగును. అనేకులు ఎదురుతిరిగి, "ఈ దేవుడు మాకక్కర లేదు" అనిరి. ఈ భావాలు సామాన్యమానవ లక్షణమునకు చక్కని ఉదాహరణలు.

మానవులను పాపులను చేయుట క్రైస్తవమత సంప్రదాయము. దైవమును గుఱించిన మన అభిప్రాయమును అది భగ్న పరచును. పాపులుగా పుట్టిన దురదృష్టము కారణమున వారిని శిక్షించు దేవుడు ఉదారు డెట్లగును.

అనువాదము: కొంతభాగం - పాలా వెంకటసుబ్బయ్య (శ్రీమాత ప్రశ్నోత్తరములు 1950-51)

మూఢనమ్మకాలు – ప్రమాదాలు

ప్రశ్న: మూఢనమ్మకాలు మనోనిర్మితములా?

> *మనస్సు యొక్క నిర్మాణ చాతుర్యము*

కావు. అవి మానసిక రూపకల్పనలు. సాధారణంగా ఒక అనుభవంద్వారా ఒక మూఢ నమ్మకము ఏర్పడుతుంది. ఉదాహరణకు, యూరపు దేశంలో "నిచ్చెన క్రిందుగా నడవకూడదు. అది దురదృష్టానికి హేతువవుతుంది" అని చెపుతారు. నిజానికి ఎవరో ఒకరు నిచ్చెన క్రిందుగా నడుస్తుండగా అది జారి అతని మీద పడివుండవచ్చు. ఆ విధంగా ప్రారంభమై అది అనేకసార్లు సంభవించి ఒక నమ్మకంగా ఏర్పడవచ్చు. ఎందువల్లనంటే, నిచ్చెన సరిగ్గా పెట్టకుండా దానికింద నడిచినప్పుడు అది ఏ క్షణంలోనైనా పడవచ్చు. అదే దురదృష్టం. ఈ రకమైన మూఢనమ్మకాలు అనేకం. స్థానికమైన ఈ మూఢ నమ్మకాలు దేశానుగుణంగా ఏర్పడుతాయి. అంతేకాకుండా వివిధ

దేశాలలోని మూఢనమ్మకాలు పరస్పర వ్యతిరేకంగా కూడా కన బడుతాయి. కొన్ని దేశాలలో నల్లపిల్లిని చూస్తే విపత్తు వస్తుందం టారు. మరికొన్ని దేశాలలో అది అదృష్టహేతువంటారు. నీవు రెండింటినీ సమన్వయించి చూసి, ఏమీ జరగదనే నిశ్చయా నికి వస్తావు. అన్ని మూఢనమ్మకాలు ఒకానొక అనుభవంవల్ల స్థానికంగా, అప్పుడప్పుడు ప్రత్యేకమైనవిగా ఏర్పడి మానసిక నియ మాలుగా తయారౌతాయి. అవి మానసిక రూపకల్పనలే కాని నియ మాలు కావు.

ఇది కాక, మతనిబంధనలనేవి ఉంటాయి. ఇవన్నీ పారి శుధ్య సూత్రాల ననువర్తించికాని, వైద్యరీత్యాగాని, ఏర్పడి మత నిబంధనలుగా మారుతాయి. జనులు వాటిని పాటించేటట్లు చేయాలంటే అది ఒకటే మార్గము. "నీవు ఈ విధంగా చేయాలి. ఆ విధంగా చేయాలి" అని భగవంతుడు చెప్పినట్లుగా చెప్పాలి. లేకపోతే చాలామందికి నచ్చదు. దానిని పాటించరు. కాని ఈ విధంగా చెపితే, భగవంతుడు ఆగ్రహించడంవల్ల ఏదో చెడు జరుగుతుందనే భయం వారిలో ఏర్పడుతుంది. ఇది కూడా ఒక మూఢనమ్మకమే.

అనువాదం: ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి; ఎ. ప్రభావతి (శ్రీమాత ప్రశ్నోత్తరములు, 1953)

ఆధ్యాత్మిక జీవితము – కష్టాల కడగళ్ళు

కష్టాలకు కారణాలు

నీవు చిత్తశుద్ధితో ఆధ్యాత్మిక జీవితా నికి వచ్చినట్లయితే, ఒక్క పెట్టున అష్ట కష్టాలు నీ మీదపడవచ్చు. నీ ఆత్మీయు లతో పేచీ రావచ్చు. నీ వాళ్ళే నిన్ను ఇంట్లోనుంచి బహిష్కరిం చవచ్చు. నీవు ఆర్జించుకున్నదంతా పూర్తిగా కోల్పోవచ్చు. చాలా కాలం క్రితం నాకు తెలిసిన ఒక అతను గొప్ప ఆకాంక్షతో

(చాలా సాధన తరువాత) భారతదేశము వచ్చాడు. ఆ రోజుల్లో గొలుసు గడియారాలు ధరించేవారు. మన పెద్దమనిషివద్ద వాళ్ళ నాయనమ్మ ఇచ్చిన బంగారు పెన్సిలు ఒకటి ఉండేది. అది అత నికి ఈ ప్రపంచంలోకెల్లా అతివిలువైన వస్తువు. కొలంబోలో అతను వస్తున్న ఓడ మీద నుంచి ఒక పడవలోకి మారటానికి గెంతవలసి వచ్చింది. (ఓడ మీదనుంచి చిన్న పడవల ద్వారా వారు తీరానికి చేరేవారు.) అప్పుడు కాలుజారి క్రిందపడ బోయాడు. అతనయితే ఎలాగో నిలదొక్కుకున్నాడు కాని ఆ కుదుపుకి ఆ బంగారం పెన్సిలు మట్టుకు సముద్రంలో పడి అట్ట డుగుకు వెళ్ళిపోయింది. అది అతనికి చాలా మనస్తాపం కల్గిం చింది. వెంటనే తేరుకొని "ఇది భారతదేశపు మహాత్మ్యమే కదా అమ్మయ్య. నా బంధనాలనుంచి విముక్తుడనయ్యాను బాబూ" అని అనిపించింది. చిత్తశుద్ధిగలవారికి మాత్రమే ఇలా జరుగుతుంది. అతిశ్రద్ధ గలవారికెప్పుడూ అష్టకష్టాలే. చిత్తశుద్ధి లోపించినవారికి మిరుమిట్లు గొలిపే మంచిమంచి వస్తువులన్నీ ప్రాప్తిస్తాయి. ఎందుకు? అయ్యో తప్పైపోయిందే అని పాఠం నేర్పి నిన్ను బాగు చేసేందుకు. ఎవరికైనా పెద్ద పెద్ద కష్టాలు వచ్చాయంటే వారి చిత్తశుద్ధి ఒక స్థాయికి చేరుకుందన్న మాట.

అనువాదం: గోదావరి

సమాధుల తవ్వకాలు – ఉపద్రవాలు

ప్రశ్న: ఈజిప్టులో సమాధులను తవ్వేవాళ్లు ఆపదలకు గురవుతూ ఉంటారు ఎందుకని?

మంచిపనే. వాళ్లకి అలా కావాల్సిందే. సమాధులను కొల్ల గొట్టినప్పుడు ఏమౌతుందో తెలుసా? వీటిని గురించిన కథలు చాలా ఉన్నాయిలే – అదంతా వేరే విషయము.

భౌతిక దేవతలు

మనిషి ప్రాణంపోయినా కూడా అతని భౌతికకోశం కరిగిపోదు. అందులో ఓ భౌతికదేవత (spirit of the form) నివసిస్తూ ఉంటుంది. అది ఉన్నంతకాలం శరీరం కరిగిపోదు. పూర్వకాలం ఈజిప్టు దేశీయులకు ఈ జ్ఞానం ఉండేది. ఈ విషయాన్ని గురించి వాళ్లకి బాగా తెలుసు. భౌతికకాయాన్ని ఒక విధంగా తయారుచేసినట్లయితే ఆ భౌతికదేవత దాని నుండి నిష్క్రమించకుండా దానినంటిపెట్టుకునే ఉంటుంది. ఆ శరీరానికేమి కాదు. కొన్ని సంవత్సరాలు గడిచినా కూడ చెక్కుచెదరకుండా ఉంటుంది. ఈ విధంగా వారు తయారుచేసిన శరీరాలు ఇప్పటికీ పాడయిపోకుండా ఉన్నాయి. కొన్ని వేల సంవత్సరాలు తరబడి విశ్రమిస్తున్న వాటిని ఆధునికులు ఏదో శాస్త్రపరిశోధనంటూ తెరచి చూసినట్లయితే వాటికి కోపం ఎందుకు రాదు?

మమ్మీలలో చైతన్యం

పారిస్ నగరంలోని గ్విమెట్ మ్యూజియంలో రెండు మమ్మీలున్నాయి. ఒకటి అయితే పూర్తిగా హరించిపోయింది. రెండవది చక్కగా ఉన్నది. అందులోని భౌతికదేవత ఇంకా కళకళలాడుతోంది. నువ్వు దాన్ని కావాలంటే పలకరించవచ్చును కూడాను. ఇంత పవిత్రమైన మమ్మీని కొంతమంది మూర్ఖులు వచ్చి వేళాకోళం చేసినట్లయితే దానికి కోపమెందుకు రాదు?

వారు ఆ పేటికలను. బలవంతంగా తెరచి వాటి మర్యాదలను ఉల్లంఘిస్తారు. ఆ మమ్మీల పేటికలు ఓ ప్రత్యేకమైన ఆకారంలో వుంటాయి. ఆ మనిషి తాహతునుబట్టి అలా చేస్తారు. శరీరాన్ని భద్రపరచేందుకు అవసరమైన పదార్థాలను కూడా అందులో ఉంచుతారు. అంత పవిత్రమైన పేటికను సుత్తులతో కొట్టి బలవంతంగా తెరచి, లోని మమ్మీ అందరికి కనపడేటట్లు కొన్ని పొరలను కూడ తొలగిస్తారు. ఈ విషయంలో ఓ సంగతి మరచిపోకూడదు. సాధారణంగా గొప్ప గొప్ప వాళ్లని, రాజకుటుంబీకులను, ఉపాసకులను మాత్రమే మమ్మీలుగా రూపొందించే వాళ్లు.

ఈజిప్టులోని ఫారో రాజవంశానికి చెందిన రాకుమారి మమ్మీ ఒకటున్నది. ఆమె థెబీస్‌లోని ఒక రహస్య విద్యాలయానికి అధినేత. అక్కడ సంభవించిన పెక్కు విపత్తులకు ఆ మమ్మీయే కారణము.

*

దయ్యాలంటే ఏమిటి?

పిసినికొట్టుల విషయంలో కూడ ఈ విధంగానే జరుగుతూంటుంది. ఆ పిసినిగొట్టు ఏదో ఒకనాడు మరణిస్తాడు. అతని ప్రాణకోశం కరిగిపోతుంది. కాని అతని డబ్బుమీద వ్యామోహం ఎక్కడికీ పోదు. అది తన చుట్టూ కొన్ని ధాతువులను పోగుచేసుకొని ప్రాణికలోకంలో ఓ మూర్తిమత్వాన్ని పొందుతుంది. అతను నిధిని ఎక్కడైతే దాచిపెట్టాడో అక్కడ పీఠం వేసుకొని కూర్చుంటుంది. ఎవరినీ దగ్గరకు రానీయదు. కాని కొంతమంది సూక్ష్మబుద్ధులు దాన్ని పసిగట్టి అక్కడ నిధి ఉన్నట్లు తెలుసుకుంటారు. కాని దానిని కాపాడుతున్న జీవి ఎవరిని దగ్గరకు రానీయదు. ఎవ్వరైనా ధైర్యంచేసి వచ్చినా వాళ్లను పట్టుకొని పీడిస్తుంది. వాళ్లకి జబ్బుచేస్తుంది. ఆపద సంభవిస్తుంది. వారి ప్రాణం తీసేందుకు కూడా వెనకాడదు. గడగడలాడించి వాళ్లను పిచ్చెక్కిస్తుంది కూడా.

కొంతమంది శనిగ్రహాలుంటారు జాగ్రత్త!

ఒక గుంపులో కొంతమంది అదృష్టవంతులు మరికొంతమంది శనిగ్రహాలు ఉంటారు. ఆ గుంపుకు ప్రమాదం సంభవించినప్పుడు దాని పర్యవసానము వారి బలాబలాలమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఇద్దరు మనుషుల భిన్న జాతకాలు

మొదటి ప్రపంచయుద్ధ సమయంలో ఒక పేరుమోసిన వైమానికుడు ఉండేవాడు. అతను బహునేర్పరి. పేరు

పొందిన విమానచోదకుడు. ఎన్నో విజయాలు సాధించాడు. అతనికి ఎప్పుడూ ఏ ప్రమాదము జరుగలేదు. ఇంతలో ఏమి జరిగిందో తెలియదు. తన రోజులు అయిపోయినై అనుకున్నాడు. ఏదో పెద్ద ప్రమాదము జరుగనున్నదని అతనికి అనిపించసాగింది. అతను వైమానికశాఖనుండి విరమించుకొని, పౌరవిమానాలు నడపడం కొనసాగించాడు. ఫ్రాన్స్‌నుంచి దక్షిణ ఆఫ్రికాకు వెళ్ళాలనుకున్నాడు. కాని ఆంతరంగికంగా ఏదో దెబ్బతిని ఉంటాడు. ఒక ఫ్రెంచి నగరము నుండి బయలుదేరి మడగాస్కర్ చేరాడు. అక్కడ నుండి ఫ్రాన్స్ తిరిగి వెళ్ళిపోదామనుకున్నాడు. ఆ రోజుల్లో కాంగో గవర్నరుగా పనిచేస్తున్న మా అన్నయ్య తన ఉద్యోగానికి త్వరగా వెళ్ళాలని తనను ఆ విమానములో తీసుకు వెళ్ళమని అడిగాడు. అక్కడున్న చాలామంది ఈ ప్రయాణాలు ఎప్పుడూ ప్రమాదకరమైనవని చెప్పారు. అందులో వెళ్ళవద్దని హెచ్చరించారు. అయినా కూడ వినిపించుకోకుండా మా అన్నయ్య ఆ విమానంలోనే బయలుదేరాడు. దారిలో విమానం అల్లరి పెట్టింది. సహారా ఎడారిలో ఆగిపోయింది. అదృష్టవశాత్తూ మళ్ళీ బయలుదేరింది. మా అన్నయ్యను కాంగోలో దింపేసి, దక్షిణం వైపు వెళ్లింది. అంతే, మార్గమధ్యంలో ఆ విమానం కూలిపోయింది. అందులోని వైమానికుడు మరణించాడు. అలా జరగాల్సి ఉన్నదన మాట. అన్నయ్యకు తనకేమీ జరగదనే విశ్వాసము పూర్తిగా ఉండబట్టి అతనికేమీ కాలేదు. దీని అర్థమేమిటో తెలుసా? వారిరువురి వాతావరణాలు పరస్పర విరుద్ధములు. మిశ్రమ ప్రభావం వలన ఆ విమానానికి మొదట మరమ్మత్తు మాత్రమే వచ్చి సహారాలో దిగవలసి వచ్చింది. ఆ విధంగా అప్పటికి ప్రమాదం తప్పింది. ఒక్కసారి మా అన్నయ్య ఎప్పుడైతే దిగిపోయాడో ఆ వైమానికుని దురదృష్టంవలన విమానము కూలిపోవటమూ, వైమానికుడు మరణించటం జరిగాయి.

శనిగ్రహాల ఉదంతం

ఇలాంటిదే ఒక ఓడ ప్రమాదం జరిగింది. నాకు బాగా తెలిసిన ఇద్దరు భార్యాభర్తలు విమానములో ఇండోచీనా వెళ్ళారు. ఆ విమానా

నికి ప్రమాదం జరిగింది. కాని వాళ్ళిద్దరూ ఆశ్చర్యంగా బ్రతికి బయటపడ్డారు. మిగతా అందరూ మరణించారు. అక్కడ నుండి ఫ్రాన్స్‌కి ఓడలో బయలుదేరారు. ఆ ఓడ ఎట్టిసముద్రంలో అనూహ్యంగా ఒక ఇసుకదిబ్బ తగిలి (లక్షలో ఒక్కసారి కూడా ఇలా జరుగదు) మునిగిపోయింది. కాని ఈసారి కూడా ఆ ఇద్దరే బ్రతికారు. మిగతా అందరూ మృత్యువాత పడ్డారు. ఇలాంటి వాళ్ళను దురదృష్టవాహకులు అని అనవచ్చు. అందుకే ఇలాంటి వాళ్ళతో ఎప్పుడూ ప్రయాణం చేయరాదు. వీరెక్కడ ఉంటే అక్కడ అందరికీ ప్రాణగండమే. కానీ తమాషా ఏమిటంటే వాళ్ళకి మాత్రమేమీ జరగదు!

అనువాదం: గోదావరి

శక్తిని వృథా పరచరాదు

జీవయాత్రను సాగించేందుకు తెలివితేటలకంటె ఆధ్యాత్మికశక్తే ఎక్కువ ఉపయోగపడుతుంది. ప్రమాదాలకు, రోగాలకు ఇది ముఖ్యంగా వర్తిస్తుంది. వీటిని లోతైన దృష్టితో పరిశీలించినట్లయితే వాటికిగల అసలైన కారణాలు బైటపడతాయి. అప్పుడు దైవాన్ని కనుక అర్థించినట్లయితే అందుకు తగిన సహాయం లభిస్తుంది. ఇక అంతరంగికంలోకి పోయి ఆ శక్తి ద్వారా ఆరోగ్యాన్ని పొందవచ్చు. – సంపాదకుడు

దైవము సహాయము చేయుట

మానవులకు ఆధ్యాత్మికశక్తిని సద్వినియోగం చేసుకోవటం రాదు. ప్రమాదాలు జరిగినప్పుడుగాని జబ్బులు చేసినప్పుడుగాని సహాయాన్ని కోరినప్పుడు *నేను వెంటనే శక్తిని పంపిస్తాను. అవసరమైన దానికంటె రెండుమూడింతలు ఎక్కువ శక్తినే ఇస్తాను. కాని మానవులు ఆ శక్తిని ఎలా ఉపయోగించు*

కోపాలో తెలియక వృధా చేస్తారు. ఆ శక్తి రెండు కార్యముల కోసం ఇవ్వబడుతుంది. ఒకటి – ప్రమాదాలవలన లేక జబ్బుల వలన కలిగిన అవస్థనుండి కోలుకుండేందుకు, రెండు – పరివర్తనా మార్గంలో అడ్డుతగుల్తున్న కారణాలు – ప్రమాదాలకు జబ్బులకు గల అసలైన కారణాలను గుర్తించి వాటిని తొలగించేందుకు. కాని అందరూ ఆ శక్తిని ఆ పనికోసం వాడుకుండే బదులు ఊరికే వృధాపరుస్తారు. ఆ శక్తి వచ్చినప్పుడు దానివలన ప్రేరేపితులై మత్తెక్కి, ఊరికే ఉండలేక, అటు ఇటు తిరుగుతారు. గంతు లేస్తారు. వాగుతారు. కాని అందుకోసం కాదు కదా ఆ శక్తిని ఇచ్చింది. దానిని వృధాపరచటంవల్ల వాళ్లు నీరసపడిపోతారు. ఆధ్యాత్మికశక్తిని వృధా చేస్తే ఇలాగే అవుతుంది. కేవలం ఈ సందర్భంలోనే కాదు. దివ్యశక్తి దొరికినప్పుడెల్లా వాళ్లు అలాగే చేస్తారు. అంతర్వర్తులై ఆ శక్తిని *సద్వినియోగం చేయటం వారికి రాదు. ఆ శక్తిని నిలవచేసేందుకు వీలు లేదు. వెంటనే అసలైన కారణాలను కనుక్కొని వాటిని ఆంతరంగికంగా తొలగించాలి.* కాని మనుమలు వెర్రెత్తిపోయి వాగుతారు. గంతులు వేస్తారు. ఆ విధంగా ఆ శక్తిని విచ్ఛిన్నపరుస్తారు.

అధిక సంఖ్యాకులు చేసే పని అదే. అంతటి విలువైన శక్తిని పిచ్చిచేష్టలు చేసి వృధాచేస్తేగాని వాళ్లు తృప్తి చెందరు. వాళ్లకి జీవితాన్ని అనుభవించినట్లుండదు.

ఏ పనికోసం ఇవ్వబడిందో ఆ పనికోసమే దివ్యశక్తిని ఉపయోగించాలి. రూపాంతరీకరణ (Transformation) కోసం ఇవ్వబడిన శక్తిని రూపాంతరీకరణకోసమే ఉపయోగించాలి. శరీరానికి కలిగిన సంక్షోభాన్ని సరిచేసేందుకు ఇచ్చిన శక్తిని అందుకే ఉపయోగించాలి.

ఒకవేళ ఎవరికైనా ఒక ప్రత్యేకమైన కార్యమును అప్ప చెప్పినప్పుడు, దానికోసం ఇచ్చిన శక్తిని ఆ కార్యానికి ఉపయోగించవచ్చు.

కాని అందరు ఏం చేస్తారో తెలుసా? వారిలోకి శక్తి రాగానే వెర్రెత్తిపోయి గంతులు వేయటం మొదలుపెడతారు. ఆ

శక్తిని ప్రయోజనకరంగా ఉపయోగించాలనే జ్ఞానం వారికుండదు. కబుర్లు చెప్పటం మొదలుపెడతారు. మరికొంతమంది పిచ్చెక్కి పోయి వాళ్లను వాళ్లు అదుపు చేసుకోలేక మొండివాదనలకు లంఘించుకుంటారు. వాళ్లే గొప్పవాళ్లనే దర్పంతో వాళ్ల మాటలను ఖండించటం మహాపాపమన్నట్లు భావిస్తారు.

జరిగేదంతా మన మంచికేనా?

చేతనా స్థాయి ప్రాముఖ్యత

ఎప్పుడూ మంచే జరుగుతుందా? అది నీ చేతనాస్థాయిమీద ఆధారపడి వుంటుంది. ఎట్టి పరిస్థితినైనా ఎదుర్కొనేందుకు నీ చేతన ఒక చక్కటి ఆయుధము. *నీ చేతనను ఎప్పుడు నువ్వు అందుకోగలిగినంత మహోన్నత స్థాయిలో వుంచాలి. అప్పుడు నీకు సాధ్యమైనంత మంచే జరుగుతుంది.* నీ చేతన జారిపోయి నట్లయితే అటుల జరుగదు. ఎందుకని? అది పరమోచ్చ స్థాయిలో లేదు కాబట్టి. నువ్వు కనుక right attitude తో ఉన్నట్లయితే జరుగబోయే ప్రతి సంఘటన నీ కనుకూలంగానే పరిణమిస్తుంది. *ఇంకా చెప్పాలంటే అసలు ఆ పరిస్థితే పూర్తిగా మారిపోతుంది.* ఉదా: ఎవరైనా నిన్ను చంపేందుకు వస్తారనుకో. అప్పుడు మామూలు మనిషి మాదిరిగానే నువ్వు భయంతో వణికి పోయి నట్లయితే ఆ హంతకుడు తన పనిని తప్పకుండా నెరవేరుస్తాడు. కాని నువ్వు భయపడ్డప్పటికీ ఉన్నత చేతనాస్థాయినుంచి దైవాన్ని ప్రార్థించినట్లయితే, ఆ మనిషి నీ మీదకు వచ్చినప్పటికి నిన్ను చంపజాలడు. మహాచేస్తే కాస్త గాయపరచగలడేమో అంతే. అటుల గాక మొదటినుంచీ నువ్వు నీ చుట్టూవున్న దైవసాన్నిధ్యాన్ని కనుక స్ఫురింప జేసుకున్నట్లయితే ఆ హంతకుడు నీ జోలికి కూడా రాజాలడు. నీకే అపాయము రాదు.

శరీరాన్ని కూడా చేతనామయం చేయాలి

ఒక పెద్ద గుంపులోని జనమందరూ ఒక్క మనిషి చేతన ద్వారా రక్షింపబడిన ఉదంతాలెన్నో నాకు తెలుసు. అయితే నీ చేతన మట్టుకు పైకిపోయి భౌతికశరీరాన్ని "నీ ఖర్మ నీది" అని ఒదిలి వేయటం తగదు. నువ్వు పైకి వెళ్లి 'దైవేచ్ఛయే జరుగుగాక' అని అనుకున్నా కూడ నీకు ఆపద తప్పదు. ఎందుకంటె నువ్వెంత ఎత్తైన చేతనను అందుకున్నప్పటికీ నీ శరీరం మట్టుకు అచేతనంగా అవికసితంగానే ఉండిపోతుంది. పాతధర్మాన్నే అనుసరిస్తుంది. అందుకని నీ భౌతిక శరీరానికి కూడ దివ్యచేతనను స్ఫురింప జేసి దాని భయాన్ని పోగొట్టాలి. దానిని దివ్యశాంతి సంభరితం కావించాలి. అప్పుడు హంతకుల ప్రయత్నాలు విఫలమవుటయే కాదు. క్రూరమృగాలు కూడ నీ జోలికి రావు. ప్రకృతి వైపరీత్యాలు నిన్నంటవు. (చూ: ఈ సంచిక పు. 7 చివరి పేరా).

అఖిల ఏప్రిల్ సంచికలో సవరణ

పుట 51 పై ఆర్టికిల్ చివర ఈ క్రింది విధంగా ఉండాలి:

ఆంగ్లమూలం: నిరోద్‌బరన్
తెలుగు అనువాదం: మానాప్రగడ శ్రీరాములు